ĢENERĀLADVOKĀTA DĪNA ŠPĪLMANA [*DEAN SPIELMANN*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2025. gada 25. septembrī [1]

Lieta C-474/24

AR,
YT,
DI,
RN,
piedaloties:
Österreichische Datenschutzbehörde,
***Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH* (*NADA Austria*),**
***Österreichische Anti-Doping Rechtskommission* (*ÖADR*)**

(*Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu aizsardzība – Regula (ES) 2016/679 – 2., 5., 6., 9. un 10. pants – Piemērošanas joma – Jēdziens "veselības dati" – Jēdziens "personas dati par sodāmību un pārkāpumiem" – Dopinga apkarošana sportā – Antidopinga noteikumus pārkāpušās personas vārda un uzvārda, izslēgšanas no sporta sacensībām ilguma un šīs izslēgšanas iemeslu publicēšana tiešsaistē – Interešu izsvēršana – Samērīgums – 77.–79. pants – Tiesību aizsardzības līdzekļi – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā

Satura rādītājs

I. Ievads 3

II. Atbilstošās tiesību normas 4

A. Savienības tiesības 4

B. Austrijas Republikas tiesības 6

III. Pamatlieta, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā 7

[1] Oriģinālvaloda – franču.

IV. Juridiskā analīze 9

A. Par pirmo jautājumu 9

1. Par VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā izņēmuma šauru interpretāciju . . 10

2. "Antidopinga" darbība nav izslēgta no VDAR piemērošanas jomas... 11

– ... pat ja tā ir dalībvalstu kompetencē 11

– ... un, neraugoties uz to, ka tā "nav" saimnieciska darbība 13

3. Secinājums par pirmo prejudiciālo jautājumu 14

B. Par otro jautājumu 14

1. Par jēdziena "veselības dati" plašu interpretāciju 14

2. Piemērošana šajā lietā 17

3. Secinājums par otro jautājumu 19

C. Par piekto jautājumu 19

1. Sodāmības un pārkāpumu "krimināltiesiskais" raksturs VDAR 10. panta izpratnē 19

2. Analīze par to, vai ar antidopingu saistīta sodāmība un pārkāpumi ir "krimināltiesiski" VDAR 10. panta izpratnē 20

a) Pārkāpuma juridiskā kvalifikācija valsts tiesībās 21

b) Pārkāpuma raksturs 21

c) Soda smaguma pakāpe 24

3. Secinājums par piekto prejudiciālo jautājumu 26

D. Par sesto jautājumu 26

E. Par trešo un ceturto jautājumu 27

1. Par attiecīgās publicēšanas samērīgumu 27

a) Ievada apsvērumi un principu pārskats 28

b) Par publicēšanas spēju sasniegt izvirzītos mērķus 29

c) Par publicēšanas nepieciešamību, lai sasniegtu izvirzītos mērķus 29

d) Par proporcionalitāti "stricto sensu", proti, esošo interešu izsvēršanu 31

2. Par līdzsvarošanas brīdi 33

3. Secinājumi par trešo un ceturto jautājumu 34

F. Par septīto jautājumu 34

1. Vai sūdzība uzraudzības iestādei pirms datu apstrādes ir pieņemama? 35

2. Vai sūdzība uzraudzības iestādei kļūst pieņemama "a posteriori"? 37

3. Secinājums par septīto prejudiciālo jautājumu 39

V. Secinājumi 39

Ievads

1. Tiesiskais regulējums sporta jomā robežojas ar vairākiem normatīviem avotiem. Par to liecina antidopinga tiesiskais regulējums, kas ir privātās un publiskās normatīvās izstrādes rezultāts. Proti, Pasaules Antidopinga kodekss (*WADC*), kas pieņemts, piemērojot Pasaules Antidopinga aģentūras (*WADA*) statūtus, ir privāts instruments, ko parakstītājvalstis ir apņēmušās ievērot, izmantojot ANO Starptautisko konvenciju pret dopingu sportā [2]. Šis tiesiskais regulējums, kura mērķis ir saskaņot sporta organizāciju un valsts iestāžu antidopinga politiku, noteikumus un tiesisko regulējumu visā pasaulē, tādējādi veido ļoti specifisku *transnacionālu* tiesību sistēmu attiecīgajā nozarē [3].

2. Tiesa jau bija aicināta lemt par sportu reglamentējošā tiesiskā regulējuma saderību ar Savienības tiesībām, it īpaši no pakalpojumu sniegšanas brīvības vai konkurences viedokļa [4].

3. Šī lieta sniedz Tiesai līdz šim vēl nebijušu iespēju [5] izskatīt atsevišķus antidopinga tiesiskā regulējuma aspektus, ņemot vērā prasības, kas saistītas ar personas datu aizsardzību. Būtībā jautājums ir par to, kā saskaņot, no vienas puses, sporta ētikas prasības, kas šajā gadījumā nozīmētu, ka tiešsaistē publicē un norāda sportistiem uzliktos sodus, ja viņi ir pārkāpuši antidopinga noteikumus, un, no otras puses, šo sportistu personas datu aizsardzību, kas izriet no Regulas (ES) 2016/679 [6] (turpmāk tekstā – "VDAR").

4. Pašlaik *WADC* tiek pārskatīts [7], un pasludināmā sprieduma tvērums varētu pārsniegt Eiropas robežas.

2 Parakstīta Parīzē 2005. gada 19. oktobrī un stājusies spēkā 2007. gada 1. februārī.

3 Par dažādu normatīvo līmeņu mijiedarbību skat. Rigaux, F., "Les situations juridiques individuelles dans un système de relativité générale – Cours général de droit international privé", *Recueil des cours de l'Académie de droit international de La Haye*, 213. sēj., 1989, it īpaši 67.–68. lpp. Konkrētāk par antidopinga noteikumiem skat. Diakité, A., *La mise en œuvre du Code mondial antidopage par les États*, Bruylant, Brisele, 2023, 127. un nākamie punkti.

4 Skat., piemēram, spriedumus, 1974. gada 12. decembris, *Walrave* un *Koch* (36/74, EU:C:1974:140), un 2023. gada 21. decembris, *European Superleague Company* (C-333/21, turpmāk tekstā – "spriedums *European Superleague Company*", EU:C:2023:1011).

5 Pirmā *NADA* lieta ar 2024. gada 7. maija spriedumu *NADA* u.c. (C-115/22, EU:C:2024:384) tika atzīta par nepieņemamu. Tomēr skat. ģenerāladvokātes T. Čapetas [*T. Ćapeta*] secinājumus šajā lietā (C-115/22, EU:C:2023:676).

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

7 Par jaunā kodeksa pieņemšanu, kas paredzēta 2027. gadā (skat. *WADA* tīmekļvietni: https://www.wada-ama.org/fr/nos-activites/le-code-mondial-antidopage/revision-du-code), skat. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas (EDAK) 2025. gada 11. februārī pieņemto ieteikumu 1/2025, kas publicēts EDAK tīmekļvietnē https://www.edpb.europa.eu/system/files/2025-08/edpb_recommendations_202501_wada_2027_world_anti-doping_code_fr.pdf.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

5. LESD 16. panta 1. punktā ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību. Minētā panta 2. punktā ir noteikts, ka "Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz noteikumus par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz Savienības iestāžu un struktūru veikto personas datu apstrādi, kā arī personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis saistībā ar Savienības tiesību aktu darbības jomu, un noteikumus par šādu datu brīvu apriti. Šo noteikumu izpildi kontrolē neatkarīgas iestādes."

6. LESD 165. panta 2. punktā ir noteikts, ka Savienības rīcības mērķi šajā jomā ir "attīstīt Eiropas dimensiju sportā, veicinot taisnīgumu un atklātību sporta sacensībās un sadarbību starp struktūrām, kas ir atbildīgas par sportu, kā arī sargājot sportistu, jo īpaši jaunāko sportistu, fizisko un morālo integritāti". Tālab 4. punktā noteikts, ka "Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem ieteikumus".

7. VDAR 35. apsvērumā ir norādīts, ka "personas datos attiecībā uz veselību būtu jāiekļauj visi dati par datu subjekta veselības stāvokli, kuri atspoguļo informāciju par datu subjekta kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo fiziskās vai garīgās veselības stāvokli. Tas ietver tādu informāciju par fizisko personu, kas savākta, minēto fizisko personu reģistrējot veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai [..]; skaitlis, simbols vai zīme, kas piešķirta fiziskai personai, lai to unikāli identificētu ar veselību saistītos nolūkos; informācija, kas iegūta, pārbaudot vai izmeklējot kādu ķermeņa daļu vai no tā iegūtu materiālu, tostarp no ģenētiskiem datiem un bioloģiskiem paraugiem; un jebkāda informācija, piemēram, par slimību, invaliditāti, slimības risku, slimības vēsturi, klīnisko aprūpi vai par datu subjekta fizioloģisko vai biomedicīnisko stāvokli neatkarīgi no informācijas avota, piemēram, ārsta vai cita veselības aprūpes speciālista, slimnīcas, medicīniskās ierīces vai *in vitro* diagnostikas testa."

8. VDAR 2. panta "Materiālā darbības joma" 1. punktā ir noteikts, ka "šo regulu piemēro personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, ja apstrādi neveic ar automatizētiem līdzekļiem". Saskaņā ar VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei "tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā".

9. Saskaņā ar VDAR 4. panta "Definīcijas" 15. punktu "veselības dati" ir "personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas atspoguļo informāciju par tās veselības stāvokli".

10. Minētās regulas 5. pantā "Personas datu apstrādes principi" ir noteikts:

"1. Personas dati:

a) tiek apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā ("likumīgums, godprātība un pārredzamība");

[..]

c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”);

[..].”

11. Šīs pašas regulas 6. pantā “Apstrādes likumīgums” ir noteikts:

“1. Apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:

[..]

c) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;

[..]

e) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras;

[..].

3. Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:

a) Savienības tiesību aktiem; vai

b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim.

Apstrādes nolūku nosaka minētajā juridiskajā pamatā vai – attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā minēto apstrādi – tas ir vajadzīgs, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras. Minētajā juridiskajā pamatā var būt ietverti konkrēti noteikumi, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu, cita starpā vispārēji nosacījumi, kas reglamentē pārziņa īstenotu apstrādes likumību; apstrādājamo datu veidi; attiecīgie datu subjekti; vienības, kurām personas dati var tikt izpausti, un mērķi, kādiem tie var tikt izpausti; apstrādes nolūka ierobežojumi; glabāšanas termiņi; un apstrādes darbības un apstrādes procedūras, tostarp pasākumi, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi, piemēram, citās konkrētās datu apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā. Savienības vai dalībvalsts tiesību akti atbilst sabiedrības interešu mērķim un ir samērīgi ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

[..]”

12. VDAR 9. panta “Īpašu kategoriju personas datu apstrāde” 1. punktā ir konkrēti noteikts, ka ir aizliegts apstrādāt personas veselības datus. No šīs regulas 9. panta 2. punkta g) apakšpunkta izriet, ka šā panta 1. punktu nepiemēro, ja “apstrāde ir vajadzīga būtisku sabiedrības interešu dēļ, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgas izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai”.

13. VDAR 10. pantā "Personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrāde" ir noteikts, ka "personas datu apstrādi par sodāmību un pārkāpumiem vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem [..] veic tikai oficiālas iestādes kontrolē vai tad, ja apstrādi atļauj Savienības vai dalībvalsts tiesību akti, paredzot atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām. Jebkādu visaptverošu sodāmības reģistru uzglabā tikai oficiālas iestādes kontrolē".

14. VDAR 77. panta "Tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē" 1. punktā ir paredzēts:

"Neskarot jebkādus citus administratīvos tiesību aizsardzības līdzekļus vai tiesību aizsardzību tiesā, katram datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, jo īpaši tajā dalībvalstī, kurā ir viņa pastāvīgā dzīvesvieta, darbavieta vai iespējamā pārkāpuma izdarīšanas vieta, ja datu subjekts uzskata, ka viņa personas datu apstrāde pārkāpj šo regulu."

15. VDAR 78. panta "Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādi" 1. punktā ir noteikts, ka:

"Neskarot jebkādus citus administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, katrai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādes pieņemtu juridiski saistošu lēmumu, kas skar minētās personas."

Austrijas tiesības

16. No 2020. gada 23. decembra *Anti-Doping-Bundesgesetz 2021* (2021. gada Federālais likums par dopinga novēršanu sportā, turpmāk tekstā – "*ADBG*"; *BGBl. I* Nr. 152/2020) 5. panta 5. punkta izriet, ka *Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH* (Neatkarīgā antidopinga aģentūra, Austrija; turpmāk tekstā – "*NADA*") ir sabiedriskā labuma sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas darbojas kā neatkarīga dopinga kontroles iestāde un ir atbildīga par personas datu apstrādi.

17. Saskaņā ar *ADBG* 5. panta 6. punkta 4. apakšpunktu *NADA* informē *Bundes-Sportorganisation* (Federālā sporta organizācija, Austrija), sporta organizācijas, sportistus, citas personas un sacensību organizētājus un bez maksas plašai sabiedrībai dara zināmu noteiktu informāciju, proti, "[tās] rīcībā nonākušo informāciju par drošības pasākumiem (piemēram, atstādināšanu) un sportistu un citu personu diskvalifikāciju un tās atcelšanu, norādot attiecīgo personu vārdus, diskvalifikācijas ilgumu un tās iemeslus un neradot iespēju izdarīt secinājumus par īpašu kategoriju personas datiem, tostarp veselības datiem. Šādu informāciju var nesniegt par īpaši neaizsargātām personām un sportistiem amatieriem [..]".

18. *ADBG* 6. panta 2. punktā it īpaši noteikts, ka *NADA* nodrošina personas datu un īpašu kategoriju personas datu drošību saskaņā ar VDAR 32.–34. pantu. Šajā tiesību normā ir precizēts, ka "datu apstrādes nepieciešamība izriet no [*WADC*] antidopinga noteikumu un šī federālā likuma noteikumu efektīvas īstenošanas, ja datu subjekti ir ar līgumu apņēmušies ievērot *WADC*". Turklāt "īpašu kategoriju personas datus, jo īpaši veselības datus, var apstrādāt tikai tiktāl, ciktāl tas ir noteikti nepieciešams saskaņā ar šī federālā likuma vai *WADC* antidopinga noteikumiem".

19. *Österreichische Anti-Doping Rechtskommission* (Austrijas Antidopinga juridiskā komisija; turpmāk tekstā – "*ÖADR*") ir no valsts iestādēm, privātpersonām un *NADA* neatkarīga valsts komisija, kas saskaņā ar *ADBG* 7. panta 1. punktu "īsteno disciplinārās procedūras kompetentās federālās sporta federācijas vārdā saskaņā ar spēkā esošajiem kompetentās starptautiskās sporta federācijas antidopinga noteikumiem (antidopinga procedūras)".

20. Saskaņā ar *ADBG* 21. panta 3. punktu *ÖADR* ne vēlāk kā 20 dienas pēc tam, kad lēmums ir kļuvis galīgs, informē *Bundes-Sportorganisation* [federālo sporta organizāciju], sporta organizācijas, sportistes vai attiecīgi sportistus, citas personas un sacensību organizatorus, kā arī sabiedrību par piemērotajiem drošības pasākumiem (piemēram, atstādināšanu) un lēmumiem antidopinga procedūrās, norādot attiecīgās personas vārdu, atstādināšanas ilgumu un iemeslus un neradot iespēju izdarīt secinājumus par attiecīgās personas veselības datiem. Šo informāciju var nepubliskot attiecībā uz īpaši neaizsargātām personām, amatiersportistiem, kā arī personām, kas, darot zināmu informāciju vai sniedzot citas norādes, ir būtiski veicinājušas potenciālu antidopinga noteikumu pārkāpumu atklāšanu. Attiecībā uz amatiersportistiem informācija jāizpauž sabiedrības veselības interesēs, ja ir konstatēts antidopinga noteikumu pārkāpums saskaņā ar 1. panta 2. punkta 3. apakšpunktu un 9.–11. apakšpunktu".

21. No *ADBG* 23. panta 14. punkta būtībā izriet, ka tādi paši pienākumi ir uzlikti *Unabhängige Schiedskommission* (Neatkarīgā arbitrāžas komisija, Austrija; turpmāk tekstā – "*USK*").

Pamatlieta, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā

22. Antidopinga procedūrās *ÖADR*, kuras kompetencē ir antidopinga procedūras, vai *USK*, kuras kompetencē ir pārskatīt *ÖADR* lēmumus, attiecībā pret sportistiem AR, YT, DI un RN (turpmāk tekstā – "prasītāji") pieņēma lēmumus par viņu atstādināšanu (atkarībā no konkrētās lietas – uz noteiktu laiku vai uz mūžu).

23. Saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem antidopinga jomā *ÖADR* vai *USK* pieņemtos lēmumus par atstādināšanu *NADA* publicē saraksta veidā savā tīmekļvietnē. Uz atstādināšanas laiku šajā sarakstā ir iekļauts attiecīgā sportista vārds, uzvārds, pārstāvētais sporta veids, izdarītais antidopinga noteikumu pārkāpums, piemērotais sods, kā arī soda piemērošanas perioda sākums un beigas. *ÖADR* ar paziņojumu presei šo informāciju, kā arī iespējamo attiecīgo aizliegto vielu publicē savā tīmekļvietnē.

24. 2021. gada 14. un 15. oktobrī prasītāji lūdza *ÖADR* un *NADA*, lai viņu vārds, uzvārds un pārstāvētais sporta veids vairs netiktu parādīti. *ÖADR* un *NADA* šos lūgumus neapmierināja.

25. Prasītāji 2021. gada 22. oktobrī saskaņā ar VDAR 77. panta 1. punktu iesniedza sūdzību *Österreichische Datenschutzbehörde* (Datu aizsardzības iestāde, Austrija; turpmāk tekstā – "Austrijas Datu aizsardzības iestāde"), lūdzot atzīt, ka ir pārkāptas tiesības uz datu dzēšanu un apstrādes ierobežojumu, un noteikt *ÖADR* un *NADA* pienākumu minētajās tīmekļvietnēs no publikācijas dzēst viņu vārdus, kā arī sporta veidus. Prasītāji arī apgalvoja, ka šie dati esot īpašu kategoriju personas dati, kā arī personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrāde attiecīgi VDAR 9. un 10. panta izpratnē. Austrijas tiesībās paredzētā kārtība publicēt datus nediferencētā veidā neesot saderīga ar VDAR 6. panta 3. punktu un neesot ne nepieciešama, ne samērīga.

26. Austrijas Datu aizsardzības iestāde 2021. gada 26. novembrī noraidīja šo sūdzību kā nepamatotu. Konkrētāk attiecībā uz YT – viņas sūdzība tika noraidīta, pamatojoties uz intereses celt prasību neesamību, jo viņas dati vēl nebija publicēti.

27. Pēc tam prasītāji cēla prasību *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija), kas ir iesniedzējtiesa, pamatojoties uz VDAR 78. panta 1. punktu. Šajā kontekstā *NADA*, pirmā atbildētāja pamatlietā, apgalvoja, ka personas dati tās tīmekļvietnē bija jāpublicē, lai izpildītu tai uzlikto juridisko pienākumu un veiktu uzdevumu sabiedrības interesēs VDAR 6. panta 1. punkta c) un e) apakšpunkta izpratnē.

28. Iesniedzējtiesa apturēja tiesvedību pamatlietā, jo *USK* iesniedza lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā *NADA* u.c.[8]. Kad šis lūgums ar 2024. gada 7. maija spriedumu[9] tika noraidīts kā nepieņemams, valsts tiesvedība iesniedzējtiesā tika atsākta.

29. Šajos apstākļos *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai personas datu apstrāde, kas izpaužas tādējādi, ka tiek publicēts tās vārds, pārstāvētais sporta veids, izdarītais antidopinga noteikumu pārkāpums, sods, kā arī soda sākums un beigas [*NADA*] tīmekļvietnes vispārpieejamā daļā https://www.nada.at/de/recht/suspendierungen-sperren ieraksta veidā tabulā un [*ÖADR*] vispārpieejamos paziņojumos presei https://www.oeadr.at, ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā LESD 16. panta 2. punkta pirmā teikuma izpratnē un tas nozīmē, ka šādai personas datu apstrādei ir piemērojama [VDAR]?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai informācija par to, ka konkrēta persona ir izdarījusi konkrētu antidopinga tiesiskā regulējuma pārkāpumu un šā pārkāpuma dēļ ir diskvalificēta dalībai (valsts līmeņa un starptautiskajās) sacensībās, ir uzskatāma par "veselības datiem" Vispārīgās datu aizsardzības regulas 9. panta izpratnē?

3) Vai VDAR – it īpaši ņemot vērā tās 6. panta 3. punkta otro daļu – nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts publicēt to personu, uz kurām attiecas Austrijas Antidopinga juridiskās komisijas vai Neatkarīgās arbitrāžas komisijas lēmums, vārdus, diskvalifikācijas ilgumu un tās iemeslus, neradot iespēju izdarīt secinājumus par attiecīgās personas veselības datiem? Vai šajā gadījumā ir nozīme tam, ka saskaņā ar valsts tiesību normu sabiedrībai šo informāciju var neizpaust vienīgi tad, ja attiecīgā persona ir amatiersportists, nepilngadīga persona vai persona, kas, darot zināmu informāciju vai sniedzot citas norādes, ir būtiski veicinājusi potenciālu antidopinga noteikumu pārkāpumu atklāšanu?

4) Vai VDAR – it īpaši ņemot vērā tās 5. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā noteiktos principus – pirms publiskošanas katrā ziņā pieprasa samērot šādas publiskošanas iespējami skartās datu subjekta personīgās intereses ar sabiedrības interesēm saņemt informāciju par sportista izdarīto antidopinga noteikumu pārkāpumu?

5) Vai informācija, ka noteikta persona ir izdarījusi konkrētu dopinga noteikumu pārkāpumu un šā pārkāpuma dēļ ir diskvalificēta dalībai (valsts līmeņa un starptautiskajās) sacensībās, ir uzskatāma par personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi Vispārīgās datu aizsardzības regulas 10. panta izpratnē?

6) Ja atbilde uz piekto jautājumu ir apstiprinoša:

[8] Lieta C-115/22 (OV 2022, C 207, 15.–16. lpp.).

[9] Spriedums *NADA* u.c. (C-115/22, EU:C:2024:384).

Vai iestādes, kurai saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas 10. pantu ir deleģēta personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādes vai ar tiem saistīto drošības pasākumu uzraudzība, darbībām vai attiecīgi lēmumiem ir jābūt pārsūdzamiem tiesā?

7) Vai sūdzība saskaņā ar VDAR 77. pantu par iespējamu pārkāpumu atbilstoši VDAR 17. pantam, lai gan brīdī, kad sūdzība tika iesniegta uzraudzības iestādē un tā pieņēma lēmumu, datu subjekta personas datu apstrāde vēl nebija notikusi, bet apstrāde ir notikusi tiesvedības laikā tiesā, kurā ir tikusi iesniegta sūdzība, ir pieļaujama vai attiecīgi ir pieļaujama *a posteriori*, ja jau sūdzības iesniegšanas brīdī ir konkrētas norādes par to, ka pārzinis personas datus apstrādās drīz vai attiecīgi tuvākajā nākotnē?"

30. Rakstveida apsvērumus iesniedza prasītāji pamatlietā, *NADA*, Austrijas Datu aizsardzības iestāde, Komisija un Austrijas, Latvijas, Nīderlandes, Polijas un Somijas valdības. Prasītāji pamatlietā, *NADA*, Komisija, kā arī Austrijas, Latvijas un Somijas valdības sniedza arī mutvārdu apsvērumus atklātajā tiesas sēdē 2025. gada 13. maijā.

Juridiskā analīze

31. Vispirms izskatīšu pirmo prejudiciālo jautājumu par VDAR piemērojamību, pēc tam izanalizēšu otro, piekto un sesto jautājumu, kas attiecas uz noteiktiem konkrētiem datiem, un tad jautājumu par samērīguma principu (trešais un ceturtais prejudiciālais jautājums). Visbeidzot, es izskatīšu septīto jautājumu, kas drīzāk ir procesuāla rakstura jautājums.

Par pirmo jautājumu

32. Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai antidopinga tiesību aktu īstenošana ir "darbība", kas ietilpst "Savienības tiesību aktu darbības jomā" LESD 16. panta 2. punkta pirmā teikuma izpratnē.

33. Šai atbildei ir būtiska nozīme, jo, ja atbilde ir noliedzoša, pamatlietā aplūkotajam strīdam nebūtu piemērojama VDAR. Būtībā VDAR, kas pieņemta, pamatojoties uz LESD 16. pantu, saskaņā ar tās 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu nepiemēro personas datu apstrādei tādas darbības gaitā, "kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā".

34. Vispirms, lai gan iesniedzējtiesa to nav minējusi, vēlos norādīt, ka VDAR 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētais izņēmums paredz, ka šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei, ko veic "kompetentas iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu krimināsodus [..]". Šis izņēmums ir skaidrojams ar to, ka personas datu apstrādi, ko šādos nolūkos veic "kompetentās iestādes", reglamentē konkrētāks Savienības tiesību akts, proti, Direktīva (ES) 2016/680[10], kas pieņemta vienā dienā ar VDAR. Šajā posmā nevar izslēgt, ka šajā lietā varētu būt izpildīts minētā izņēmuma *materiāltiesiskais* kritērijs. Proti, jautājums, vai šajā lietā aplūkoto datu apstrāde ir veikta VDAR 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajos nolūkos, sasaucas ar piektā prejudiciālā jautājuma priekšmetu (saistībā ar VDAR 10. pantu) par to, vai sodāmība un dopinga noteikumu pārkāpumi, kas ir attiecīgās datu apstrādes priekšmets, ir vai nav krimināltiesiska rakstura. Tomēr VDAR 2. panta 2. punkta d)

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV 2016, L 119, 89. lpp.).

apakšpunktā paredzētā izņēmuma *organizatoriski tiesiskais* kritērijs netika aplūkots: vai *NADA* un *ÖADR* ir "kompetentās iestādes" Direktīvas 2016/680/EK 3. panta 7. punkta izpratnē? Ja atbilde ir noliedzoša, VDAR ir piemērojama, un ar šādu pieņēmumu es turpināšu juridisko analīzi. Savukārt, ja atbilde ir apstiprinoša un ja pieņem, ka ir izpildīts arī materiāltiesiskais kritērijs, radīsies jautājums par Direktīvas 2016/680 piemērojamību, nevis VDAR piemērojamību, un tas ir jāpārbauda tiesai.

35. Ņemot vērā šo apsvērumu, atzīmēšu, ka šajā lietā nav strīda par to, ka attiecīgo personas datu apstrāde, ko veica Austrijas antidopinga iestādes, proti, attiecīgo sportistu vārda un uzvārda, pārstāvētā sporta veida, izdarītā antidopinga noteikumu pārkāpuma, uzliktā soda, kā arī šī soda sākuma un beigu datuma publicēšana internetā, atbilst apstrādes darbībām, kurām saskaņā ar VDAR 2. panta 1. punktu piemēro VDAR, proti, personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem [11].

36. Strīdīgāks ir jautājums par to, vai uz šo apstrādi attiecas VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētais izņēmums.

37. Savā analīzē vispirms atgādināšu principu, ka VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir interpretējams šauri, un pēc tam, ņemot vērā *NADA* izvirzītos argumentus, iezīmēšu sekas attiecībā uz antidopinga pasākumiem.

Par VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā izņēmuma šauru interpretāciju

38. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētais izņēmums, ciktāl saskaņā ar to nav piemērojams VDAR paredzētais personas datu aizsardzības režīms un tādējādi tas veido atkāpi no tajā noteiktā aizsardzības mērķa, ir jāinterpretē šauri [12].

39. Kā tas būtībā norādīts VDAR 6.–12. apsvērumā, straujā tehnoloģiju attīstība, globalizācija un personas datu vākšanas un apmaiņas apjoms nozīmē, ka ir vajadzīgs stingrāks un saskaņotāks datu aizsardzības regulējums Savienībā, kas nodrošinātu visās dalībvalstīs vienādu fiziskas personas tiesību un brīvību augsta līmeņa aizsardzību attiecībā uz šādu datu apstrādi, kā arī šo noteikumu stingra izpilde, lai radītu uzticēšanos, kas ļaus iekšējā tirgū uzplaukt digitālajai ekonomikai.

40. No šāda skatupunkta raugoties, VDAR 2. pantā izklāstītā materiālā darbības joma noteikti ir plaša, un tajā paredzētie izņēmumi ir interpretējami šauri. Tiesa tādējādi ir atzinusi, ka VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta, lasot to šīs regulas 16. apsvēruma kontekstā, vienīgais mērķis ir izslēgt no tās piemērošanas jomas personas datu apstrādi saistībā ar darbību, kura vērsta uz valsts drošības aizsardzību, vai darbību, kura var tikt iekļauta tajā pašā kategorijā.

[11] Skat. spriedumu, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist* (C-101/01, turpmāk tekstā – "spriedums *Lindqvist*", EU:C:2003:596, 25. un 26. punkts).

[12] Šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpuma uzskaites punkti) (C-439/19, turpmāk tekstā – "spriedums Latvijas Republikas Saeima", EU:C:2021:504, 62. punkts un tajā minētā judikatūra); 2022. gada 20. oktobris, *Koalitsia "Demokratichna Bulgaria – Obedinenie"* (C-306/21, EU:C:2022:813, 35. punkts), un 2024. gada 16. janvāris, *Österreichische Datenschutzbehörde* (C-33/22, turpmāk tekstā – "spriedums *Österreichische Datenschutzbehörde*", EU:C:2024:46, 37. punkts).

41. Darbības, kuru mērķis ir aizsargāt valsts drošību, it īpaši ir darbības, kas vērstas uz valsts pamatfunkciju un sabiedrības pamatinterešu aizsardzību [13].

42. Savukārt VDAR piemēro nevis pašām personām, bet gan tikai attiecīgām šo personu darbībām [14]. Ar to vien, ka kāda darbība ir raksturīga valstij vai publiskai iestādei, nav pietiekami, lai šis izņēmums šādai darbībai būtu piemērojams automātiski [15]. Nav arī pietiekami, ka attiecīgais datu apstrādes veicējs īsteno darbības, kas saistītas ar valsts drošību, jo būtiska ir tikai attiecīgā darbība saistībā ar attiecīgo apstrādi [16]. Tāpat nav pietiekami, ka saistībā ar datu nosūtīšanu komerciālos nolūkos no dalībvalsts uz trešo valsti šos datus attiecīgās trešās valsts iestādes minētās nosūtīšanas laikā vai pēc tam var apstrādāt sabiedrības drošības, aizsardzības un valsts drošības nolūkā [17].

43. Šajā lietā, kā norādīja Austrijas valdība, *ADBG* 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, "tā kā dopinga lietošana ietekmē sportiskās spējas, tā ir pretrunā taisnīgu sporta sacensību principam un sporta patiesajai vērtībai (sporta garam), turklāt tā rada risku veselībai".

44. Līdz ar to nevar apgalvot, ka *NADA* un *ÖADR* veiktā personas datu publicēšana ir datu apstrāde saistībā ar darbību, šajā gadījumā dopinga apkarošanu, kas attiecas uz valsts drošību vai ko varētu ietilpināt šajā kategorijā saskaņā ar VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

45. Jāsecina, ka izņēmums, kas pamatots ar šo VDAR tiesību normu, nav piemērojams šajā lietā aplūkotajai datu apstrādei.

46. *NADA* argumenti, kas, pirmkārt, ir balstīti uz to, ka antidopinga pasākumi ir dalībvalstu kompetencē, un, otrkārt, uz to, ka šie pasākumi nav saimnieciskas dabas pasākumi, nevar atspēkot šo konstatējumu, kā tagad centīšos to pierādīt.

"Antidopinga" darbība nav izslēgta no VDAR piemērošanas jomas...

– ... pat ja tā ir dalībvalstu kompetencē

47. Pirmkārt, *NADA* apgalvo, ka antidopinga politika ir joma, kas saskaņā ar Savienības tiesībās paredzēto kompetenču sadalījumu paliek dalībvalstu kompetencē, neraugoties uz to, ka LESD 165. pantā paredzēta atbalsta kompetence sporta jomā.

13 Skat. spriedumu Latvijas Republikas Saeima (66. un 67. punkts). Saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.) skat. *mutatis mutandis* spriedumus, 2020. gada 6. oktobris, *La Quadrature du Net* u.c. (C-511/18, C-512/18 un C-520/18, EU:C:2020:791, 135. punkts), un 2022. gada 5. aprīlis, *Commissioner of An Garda Síochána* u.c. (C-140/20, EU:C:2022:258, 61. punkts), kurā minētas tādas "darbības, kas var nopietni destabilizēt valsts konstitucionālās, politiskās, ekonomiskās vai sociālās pamatstruktūras un it īpaši tieši apdraudēt pašu sabiedrību, iedzīvotājus vai valsti, kā, piemēram, terorisma darbības".

14 Skat. spriedumu, *Österreichische Datenschutzbehörde* (41. punkts), un ģenerāladvokāta M. Špunara [*M. Szpunar*] secinājumus šajā lietā (C-33/22, EU:C:2023:397, 84. punkts).

15 Skat. spriedumu, 2020. gada 9. jūlijs, *Land Hessen* (C-272/19, EU:C:2020:535) – tas attiecās uz *Hessischer Landtag* (Hesenes federālās zemes parlaments, Vācija) Lūgumrakstu komitejas gan politiska, gan administratīva rakstura darbībām, kurām bija publisks raksturs un kuras bija raksturīgas šai federālajai zemei, tādējādi šī komiteja netieši piedalījās parlamentārajā darbībā.

16 Skat. spriedumu *Österreichische Datenschutzbehörde* (51. punkts).

17 Skat. spriedumu, 2020. gada 16. jūlijs, *Facebook Ireland* un *Schrems* (C-311/18, EU:C:2020:559, 88. punkts).

48. Tomēr apstāklis, ka personas datu apstrāde notiek, īstenojot darbību, kas ir dalībvalstu kompetencē, pats par sevi nav būtisks, lai šo apstrādi izslēgtu no VDAR piemērošanas jomas, pamatojoties uz tās 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu, jo apstrāde neietilpst nedz darbībā, kuras mērķis ir aizsargāt valsts drošību, nedz darbībā, kas varētu tikt iekļauta minētajā kategorijā [18].

49. Izslēgt no VDAR piemērošanas jomas apstrādi, kas veikta kādas darbības gaitā, tikai tādēļ, ka šī darbība ir dalībvalstu kompetencē, manuprāt, būtu pretrunā gan regulas tekstam, gan tās kontekstam un mērķiem.

50. Proti, lai gan VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir minēts jēdziens "darbība, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā", tā ir atsauce nevis uz kompetences loģiku, bet gan uz *materiālo* loģiku, ko šai sakarā ar LESD 16. panta 2. punktu pilnvarotais likumdevējs piešķīris darbības jomas definīcijai pašā VDAR. Šī tiesību norma "*veido un piešķir*" Savienībai leģislatīvu kompetenci personas datu aizsardzības un brīvas aprites jomā, un šim nolūkam nosaka īpašu darbības jomu [19]. Turklāt konkrētajā personas datu aizsardzības kontekstā, it īpaši ņemot vērā ar personas datu apstrādi saistītās problemātikas autonomiju, kas prasījusi pienācīgu un īpašu likumdevēja iesaistīšanos, jēdziens "Savienības tiesību aktu darbības joma" pārsniedz "Savienības tiesību īstenošana[s]" gadījumus Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 51. panta izpratnē [20]. Visbeidzot, "daudzās jomās, kas ir dalībvalstu kompetencē, Savienības tiesības nezaudē ietekmi" [21]. Tas jo īpaši attiecas uz VDAR, kurai noteikti ir plaša transversālā piemērošanas joma, ņemot vērā tās mērķus, kas atgādināti šo secinājumu 39. punktā.

51. Tādējādi, pat ja "antidopinga" darbību *nereglamentē* Savienības tiesību akts un tā ir dalībvalstu kompetencē, no tā nevar secināt, ka apstrāde, kas veikta saistībā ar šo antidopinga darbību, neietilpst "Savienības tiesību aktu darbības jomā" VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, kā to interpretējusi Tiesa konkrētajā VDAR kontekstā.

52. Turklāt sports kopš Lisabonas līguma pieņemšanas ir Savienības atbalsta kompetencē [22]. LESD 165. panta 2. punktā ir noteikts, ka "Savienības rīcības mērķi ir [..] attīstīt Eiropas dimensiju sportā, veicinot taisnīgumu un atklātību sporta sacensībās un sadarbību starp struktūrām, kas ir atbildīgas par sportu, kā arī sargājot sportistu, jo īpaši jaunāko sportistu, fizisko un morālo integritāti". Šie jēdzieni it īpaši attiecas uz antidopinga politiku. Jāatzīst, ka šāda atbalsta kompetence nepiešķir Savienībai kompetenci pieņemt tiesību aktus sporta jomā. Tādējādi, pat ja Savienības *darbība* nav normatīva, [atbalsta kompetence] pastāv un saskaņā ar LESD 6. pantu ļauj Savienībai pieņemt juridiskus aktus tikai ar mērķi atbalstīt, koordinēt vai papildināt dalībvalstu rīcību [23]. Tā kā

18 Skat. spriedumu, 2025. gada 30. aprīlis, *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* (C-313/23, C-316/23 un C-332/23, EU:C:2025:303, 104. punkts).

19 Kā to formulējis ģenerāladvokāts M. Špunars secinājumos lietā *Österreichische Datenschutzbehörde* (C-33/22, EU:C:2023:397, 68. punkts).

20 Skat. ģenerāladvokāta M. Špunara secinājumus lietās Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti) (C-439/19, EU:C:2020:1054, 50.–59. punkts) un *Österreichische Datenschutzbehörde* (C-33/22, EU:C:2023:397, 78. punkts).

21 Skat. Lenaerts, K., "L'encadrement par le droit de l'Union européenne des compétences des États membres", no *Chemins d'Europe: mélanges en l'honneur de Jean-Paul Jacqué*, Dalloz, Parīze, 2010, 424. lpp., 7. punkts. Skat. arī, Cariat, N., un Dermine, P., "La détermination de l'applicabilité du droit de l'Union européenne à une situation particulière", no: *Le droit de l'Union européenne et le juge belge / Het recht van de Europese Unie en de Belgische rechter*, Bruylant, Brisele, 2015, 85.–114. lpp.; Azoulai, L., "La formule des compétences retenues des États membres devant la Cour de justice de l'Union européenne", no: *Objectifs et compétences dans l'Union européenne*, Bruylant, Brisele, 2012, 341.–368. lpp., it īpaši 343. lpp.

22 Šajā nozīmē skat. spriedumus *European Superleague Company* (99. punkts), un 2023. gada 21. decembris, *Royal Antwerp Football Club* (C-680/21, EU:C:2023:1010, 67. punkts). Skat. arī ģenerāladvokāta N. Emiliu [*N. Emiliou*] secinājumus lietā *RRC Sports* (C-209/23, EU:C:2025:362, 22.–28. punkts).

23 Skat. spriedumu *European Superleague Company* (99. punkts). Skat., piemēram, Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūciju par Eiropas Savienības sporta darba plānu (2024. gada 1. jūlijs–2027. gada 31. decembris) (OV 2024, C 3527, 1. lpp.).

antidopinga noteikumi ir attiecināmi uz sportu, tas neļauj uzskatīt, ka to īstenošana ir darbība, kas būtu ārpus "Savienības tiesību aktu darbības jomas" VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

– *... un, neraugoties uz to, ka tā "nav" saimnieciska darbība*

53. Otrkārt, *NADA* apgalvo, ka sports ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā tikai tiktāl, ciktāl tas ir saimnieciska darbība. Attiecīgie antidopinga noteikumi savukārt ir balstīti vienīgi uz sportiskiem apsvērumiem, tādējādi šajā lietā aplūkoto datu apstrāde nav ar saimniecisko darbību saistīts jautājums un tāpēc neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā.

54. Arī šis arguments, kas balstīts uz antidopinga noteikumu iespējamo "atdalāmību", mani nepārliecina.

55. Apgalvojums, ka "nodarbošanās ar sportu ietilpst Kopienu tiesību piemērošanas jomā tikai tiktāl, ciktāl tā ir saimnieciskā darbība [EK] līguma 2. panta izpratnē", liek atgriezties pie 1974. gada 12. decembra sprieduma *Walrave* un *Koch*[24]. Tomēr kopš tā laika Savienība ir īstenojusi savu kompetenci datu aizsardzības jomā, pamatojoties uz LESD 16. pantu. Tādējādi dalībvalstis bija paredzējušas piemērot Savienības tiesības personas datu aizsardzības jomā arī ar saimniecisko darbību nesaistītās jomās, kā tas izriet gan no VDAR teksta, gan no konteksta, gan no tās mērķiem.

56. Vispirms – VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta *teksts* nosaka šīs regulas materiālo piemērošanas jomu, atsaucoties uz jēdzienu "darbība", nevis "saimnieciskā darbība", kas ietilpst vai neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā.

57. Turpinot – VDAR *konteksts* un it īpaši tās tiesību normas par personas datu nosūtīšanu trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām (VDAR V nodaļa) apstiprina šo tekstuālo pieeju. Ja nav izpildīti nosacījumi, lai šāda nosūtīšana varētu notikt, VDAR 49. pantā ir paredzētas atkāpes īpašu situāciju gadījumā, kurās tomēr ir pieļaujama šāda nosūtīšana. VDAR 112. apsvērumā tomēr ir skaidri noteikts, ka atkāpēm attiecībā uz šīm īpašajām situācijām "jo īpaši būtu jāattiecas uz datu nosūtīšanu, ko pieprasa un kas ir vajadzīga saistībā ar svarīgiem sabiedrības interešu iemesliem, piemēram, kad starptautiska datu apmaiņa notiek [..], lai samazinātu un/vai novērstu dopingu sportā". Kā uzsvēra Somijas valdība, šis apsvērums norāda, ka Savienības likumdevējs nav uzskatījis, ka personas datu apstrāde saistībā ar dopinga kontroli, lai gan tā attiecas uz darbību, kas nav saimnieciska rakstura, neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā.

58. Visbeidzot, kritērijs, kas balstīts uz piesaisti Savienības tiesībām caur saimniecisku darbību, manuprāt, arī nešķiet atbilstošs VDAR *mērķiem*. Ja tiktu izmantots šāds kritērijs, VDAR piemērošanas joma būtu jānosaka katrā gadījumā atsevišķi atkarībā no tā, vai attiecīgā datu apstrāde ir vai nav saistīta ar konkrētām Savienības tiesību normām vai ar brīvībām, kas reglamentē iekšējo tirgu. Šāda pieeja, kas mainās atkarībā no attiecīgajām konkrētajām situācijām, radītu risku, ka regulas piemērošanas jomas robežas būtu pārāk neskaidras un

[24] 36/74, EU:C:1974:140, 4. punkts. Skat. arī spriedumu, 1995. gada 15. decembris, *Bosman* (C-415/93, EU:C:1995:463, 73. punkts). Attiecībā uz atjauninātu formulējumu skat. spriedumu, 2024. gada 4. oktobris, *FIFA* (C-650/22, EU:C:2024:824, 75. punkts un tajā minētā judikatūra).

atkarīgas no nejaušībām[25], kā rezultātā tiktu pārkāpti tās galvenie mērķi, proti, nodrošināt aizsardzības noteikumu saskaņotu un vienveidīgu piemērošanu visā Savienībā un novērst šķēršļus personas datu apritei Savienībā.

59. Turklāt jāpiebilst, ka vismaz attiecībā uz profesionālajiem sportistiem nevar izslēgt, ka pastāv saikne starp antidopinga tiesisko regulējumu un viņu profesionālo darbību un tādējādi pastāv ekonomiskā saikne ar pārvietošanās brīvībām un it īpaši ar pakalpojumu sniegšanas brīvību[26]. Piemērotie sodi saistībā ar sportistu atstādināšanu, dažkārt pat uz mūžu, var radīt ievērojamas ekonomiskas sekas. Ja VDAR piemērošanas jomas noteikšanai tiktu izmantota šāda ekonomiska saikne, VDAR varētu piemērot, piemēram, profesionāliem sportistiem, bet ne amatiersportistiem, un tas būtu neapmierinošs rezultāts[27]. Šāda atšķirīga attieksme atkarībā no tā, vai darbība tiek vai netiek uzskatīta par saimniecisku, ir grūti savienojama ar VDAR un tās mērķiem aizsargāt personas datus.

Secinājums par pirmo prejudiciālo jautājumu

60. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ierosinu Tiesai uz pirmo jautājumu atbildēt, ka LESD 16. panta 2. punkta pirmais teikums un VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka personas datu apstrāde, kas izpaužas tādējādi, ka, piemērojot valsts antidopinga noteikumus, tiek publicēts attiecīgo sportistu vārds un uzvārds, pārstāvētais sporta veids, izdarītais antidopinga noteikumu pārkāpums, uzliktais sods, kā arī soda sākums un beigas, nav uzskatāma par tādu, kas tiek veikta saistībā ar "darbību, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā" VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Par otro jautājumu

61. Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai attiecīgo personas datu publicēšana ir "veselības datu" publicēšana VDAR 9. panta izpratnē.

Par jēdziena "veselības dati" plašu interpretāciju

62. Šis jautājums būtībā ir par to, ka VDAR 9. pantā ir paredzēts īpaši aizsargājošs tiesiskais režīms tā sauktajām "sensitīvo" personas datu kategorijām, tostarp "veselības datiem". Šiem datiem, kas uzskatāmi par dziļi personisku informāciju, ir nepieciešama augsta līmeņa aizsardzība, ko nodrošina ar privātās dzīves aizsardzību, dienesta noslēpuma aizsardzību un tiesisko regulējumu saistībā ar personas datu aizsardzību[28]. Saskaņā ar VDAR 9. panta 1. punktu to apstrāde ir aizliegta, izņemot, ja tiek piemērotas tā 2. punktā paredzētās atkāpes. Tas ir

[25] Skat. *mutatis mutandis* spriedumus, 2003. gada 20. maijs, *Österreichischer Rundfunk* u.c. (C-465/00, C-138/01 un C-139/01, EU:C:2003:294, 42. punkts), un *Lindqvist* (40. un nākamie punkti).

[26] Skat. spriedumu, 2006. gada 18. jūlijs, *Meca-Medina* un *Majcen*/Komisija (C-519/04 P, turpmāk tekstā – "spriedums *Meca-Medina* un *Majcen*/Komisija", EU:C:2006:492, 47. punkts). Amatiersportistiem Savienības tiesības var piemērot arī atkarībā no pilsonības (skat. spriedumu, 2019. gada 13. jūnijs, *TopFit* un *Biffi* (C-22/18, EU:C:2019:497)).

[27] Turklāt šim jēdzienam ne vienmēr ir vienāda nozīme visās dalībvalstīs, tāpēc atšķirīgas interpretācijas gadījumā VDAR piemērošanas joma būtu atkarīga no valsts tiesībām.

[28] Tomēr par tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību būtības, darbības jomas un režīmu atšķirībām skat. Tambou, O., "Chapitre 1. Droit autonome du droit au respect de la vie privée", no: *Manuel de droit européen de la protection des données à caractère personnel*, Bruylant, Brisele, 2020 (1. izd.), 21. un nākamās lpp. Attiecībā uz 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – "ECPAK") 8. pantu skat. it īpaši spriedumu, 1994. gada 5. oktobris, X/Komisija (C-404/92 P, EU:C:1994:361, 23. punkts), un ECT spriedumu, 1997. gada 25. februāris, Z pret Somiju (CE:ECHR:1997:0225JUD002200993, 95. punkts).

atspoguļots VDAR 51. apsvērumā par sensitīviem datiem, kurā šī īpašā aizsardzība ir paskaidrota, "jo to apstrādes konteksts varētu radīt nopietnu risku pamattiesībām un brīvībām". Saskaņā ar VDAR 54. apsvērumu, ja tie tiek apstrādāti sabiedrības interesēs, jāizvairās, ka "trešās personas, piemēram, darba devēji vai apdrošināšanas sabiedrības un kredītiestādes, apstrādā personas datus citos nolūkos" [29]. Vajadzība aizsargāt datus ir palielinājusies līdz ar veselības aizsardzības struktūru datorizāciju un datu nesēju un datu plūsmu digitalizāciju [30].

63. Jāpiebilst, ka VDAR 9. panta 1. punktā paredzētais datu apstrādes aizliegums nav atkarīgs no tā, vai attiecīgajā apstrādē atklātā informācija ir vai nav pareiza un vai pārzinis rīkojas ar nolūku iegūt informāciju, kas ietilpst kādā no šajā tiesību normā minētajām īpašajām kategorijām [31]. No tā jāsecina, ka pārziņa mērķis un it īpaši apstāklis, ka datu apstrāde jāveic, pamatojoties uz juridisku pienākumu vai sabiedrības interesēs, lai arī ir būtisks faktors saistībā ar kādu no desmit VDAR 9. panta 2. punktā paredzētajām atkāpēm piemērošanu, nav jāņem vērā *kvalifikācijas* par "veselības datiem" posmā [32].

64. Saskaņā ar VDAR 4. panta 15. punktu, lasot to kopā ar šīs regulas 35. apsvērumu, šādi dati ir visi dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību un atspoguļo [33] informāciju par kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo veselības stāvokli.

65. Tiesa jau ir atzinusi, ka, ņemot vērā VDAR mērķi, regulas 9. panta 1. punktā minētais jēdziens "veselības dati" jāinterpretē plaši [34]. Pamatojoties uz VDAR 4. panta 15. punkta un 9. panta kontekstuālo un teleoloģisko interpretāciju, lai datus kvalificētu par veselības datiem, pietiek, ka attiecīgie dati *ar intelektuālu dedukcijas vai sasaistīšanas darbību palīdzību* ļauj informāciju par datu subjekta veselības stāvokli izpaust pat *netieši* [35].

66. Šajā kontekstā man šķiet, ka shematiski varētu nošķirt divas veselības datu kategorijas.

29 Šeit ir runa, piemēram, par diskriminācijas risku. Veselības stāvokļa pasliktināšanās varētu radīt diskrimināciju attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai, apdrošināšanai vai kredītiem.

30 Lai gan šī lieta tieši neattiecas uz lietojumprogrammām un pieslēgtajām ierīcēm, ar tām saistītie veselības dati var palīdzēt definēt jēdzienu "veselības dati". Piemēram, "labbūtības dati" vai "sev veikti mērījumi" (kas attiecas uz sirdsdarbību, miega režīmu, uzturu, iepirkšanās paradumiem, kas ietverti lielveikalu kartēs u.c.) rada jautājumus par to, vai tie ir vai nav "veselības dati". Piemēram, noieto soļu skaits dienā pats par sevi nav veselības dati, bet par tādiem tie var kļūt, ja šie neapstrādātie dati tiek apvienoti ar citiem datiem un no tiem var izdarīt secinājumus par personas veselības stāvokli vai veselības apdraudējumu (šajā ziņā skat. 29. panta datu aizsardzības darba grupas Komisijai adresētās 2015. gada 5. februāra vēstules pielikumu "Health data in apps and devices", *DG Connect* par mobilo veselību, 2015. gada 5. februāris, 2. lpp., pieejams tīmekļvietnē https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/other-document/files/2015/20150205_letter_art29wp_ec_health_data_after_plenary_annex_en.pdf).
Par lietu internetu (*IoT*) kā vienu no daudziem skat. Casarosa, F., un Gennari, F., "Data Sharing in the Internet of Medical Things – Between the Data Act and the EHDS", *European Journal of Risk Regulation*, Cambridge University Press, Kembridža, 2025, 1.–23. lpp.; skat. arī, Yaşar, B., "I can feel your heartbeat: E-health evidence in criminal investigations", *Shaping Utopia through law: How the law does (not) provide an answer to societal challenges*, Intersentia, Brisele, 2023 (1. izd.), 43.–68. lpp. (it īpaši 57. lpp., 4.2.1. punkts).

31 Skat. spriedumus, 2024. gada 4. oktobris, *Schrems* (Datu izpaušana plašai sabiedrībai) (C-446/21, EU:C:2024:834, 73. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī 2024. gada 4. oktobris, *Lindenapotheke* (C-21/23, turpmāk tekstā – "spriedums *Lindenapotheke*", EU:C:2024:846, 87. punkts).

32 Šajā nozīmē skat. spriedumu *Lindenapotheke* (92. punkts). Šajā lietā īpaši svarīgas būtu VDAR 9. panta 2. punkta g) un i) apakšpunktā noteiktās atkāpes, kas paredz, ka sensitīvu datu apstrāde ir iespējama, ja tā ir "vajadzīga būtisku sabiedrības interešu dēļ" vai "sabiedrības interešu dēļ sabiedrības veselības jomā", ievērojot samērīgumu.

33 Eiropas Padomes 2018. gada 18. maija Modernizētās Konvencijas par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi (pazīstama kā "Konvencija 108 +") 6. pantā arī ir izmantots šis termins un īpašajā datu kategorijā ir iekļauti "personas dati, kas atklāj informāciju par [..] veselību".

34 Skat. spriedumus *Lindqvist* (50. punkts) un *Lindenapotheke* (81. punkts).

35 Skat. spriedumu, 2022. gada 1. augusts, *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija* (C-184/20, turpmāk tekstā – "spriedums *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija*", EU:C:2022:601, 123.–127. punkts), un *Lindenapotheke* (83. punkts). Šāda plaša pieeja definīcijai varētu būt saistīta ar vēlmi "vērsties pret iespējamo ietekmi, ko rada jaunās lielo datu (*big data*) tehnoloģijas, jo ar tām varētu daudz uzzināt par personas veselību, apstrādājot datus, kuri par personas veselības stāvokli atklāj tikai kaut ko" (brīvs tulkojums) (skat. Verhenneman, G., "Chapter III. – Understanding the Subject of Protection", no: *The patient, Data Protection and Changing Healthcare Models*, Intersentia, Brisele, 2021 (1. izd.), 97. un nākamās lpp., it īpaši 109. lpp.).

67. No vienas puses, medicīniskā kontekstā radīti dati, kas, manuprāt, "pēc savas būtības"[36] ir uzskatāmi par "objektīviem"[37] veselības datiem un, kā norādīts VDAR 35. apsvērumā, attiecas uz informāciju par, piemēram, fizisku vai garīgu slimību, invaliditāti, slimības risku, slimības vēsturi vai klīnisko aprūpi. Tie kopumā ir atrodami datu subjekta medicīniskajā kartē[38]. Līdzīgi arī dati, kas, lai gan nav medicīniski dati, tiek vākti iekļaušanai medicīniskajā kartē, piemēram, administratīvie dati, kurus paredzēts iekļaut minētajā kartē, kā tādi ir ietverti VDAR 35. apsvērumā kā "veselības dati". Šajā ziņā runa ir par datiem, kas tiek uzskatīti par veselības datiem un atklāj informāciju par datu subjekta veselības stāvokli.

68. Šajā kontekstā VDAR 35. apsvērumā minētajam jēdzienam "slimības risks" noteikti ir zināma nozīme. Kā izriet no 29. panta datu aizsardzības darba grupas darba dokumenta, tas attiecas arī uz datiem par datu subjekta iespējamo veselības stāvokli nākotnē. Tādējādi tiek ņemts vērā "zinātniski pierādīts vai vispārpieņemts" saslimšanas risks nākotnē, un kā piemēri tiek minēti alkohola vai tabakas izstrādājumu pārmērīga lietošana un narkotiku lietošana[39].

69. No otras puses, ārpus medicīniskā konteksta dati var attiekties uz veselību, it īpaši, ja attiecīgie dati kaut vai netieši var atklāt informāciju par fiziskās personas kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo fiziskās vai garīgās veselības stāvokli[40]. Tā ir jēdziena "veselības dati" "pelēkā zona"[41], kas rada jautājumu, ciktāl tiem var būt netieša saikne ar veselību, lai tos kvalificētu par veselības datiem. Izšķirošais faktors šajā gadījumā ir tas, vai, pamatojoties uz attiecīgajiem datiem, ir iespējams izdarīt secinājumus par datu subjekta patoloģisku vai fizioloģisku veselības stāvokli, neatkarīgi no šo secinājumu ticamības. Šajā ziņā var ņemt vērā konteksta elementus[42], kā arī saikni starp attiecīgo informāciju un iespēju no tās izsecināt kādu personas veselības aspektu[43].

36 Skat. Maisnier-Broché, L., "Fasc. 945: Données de santé à caractère personnel – Régime général", *JurisClasseur Communication*, 2019.

37 Skat. Herveg, J., un Van Gyshesemm, J.-M., "Titre 16 – L'impact du Règlement général sur la protection des données dans le secteur de la santé", no: *Le règlement général sur la protection des données (RGPD/GDPR)*, Larcier, Brisele, 2018 (1. izd.), 722. lpp.

38 Pēc analoģijas skat. darba dokumentu par personas veselības datu apstrādi elektroniskajās medicīniskajās kartēs (29. panta datu aizsardzības darba grupa, 2007. gada 15. februāris, WP 131, II.2. punkts), kas pieejams tīmekļvietnē: https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2007/wp131_fr.pdf.

39 Skat. 29. panta datu aizsardzības darba grupas Komisijai adresētās 2015. gada 5. februāra vēstules pielikumu "Health data in apps and devices", *DG Connect* par mobilo veselību, 2015. gada 5. februāris, 2. lpp., pieejams tīmekļvietnē https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/other-document/files/2015/20150205_letter_art29wp_ec_health_data_after_plenary_annex_en.pdf.

40 Skat. it īpaši 2020. gada 21. aprīlī pieņemto EDAK Pamatnostādņu 03/2020 par veselības datu apstrādi zinātniskās pētniecības nolūkos saistībā ar COVID-19 pandēmiju 3.1. punktu; pieejamas tīmekļvietnē https://www.edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_202003_healthdatascientificresearchcovid19_fr.pdf.

41 Schäfke-Zell, W., "Revisiting the definition of health data in the age of digitalized health care", *International Data Privacy Law*, Oxford University Press, Oksforda, 12. sēj., nr. 1, 2022, 33.–43. lpp.

42 Skat. ģenerāladvokāta M. Špunara secinājumus lietā *Lindenapotheke* (C-21/23, EU:C:2024:354, 47. punkts).

43 Skat. 29. panta datu aizsardzības darba grupas Komisijai adresētās 2015. gada 5. februāra vēstules pielikumu "Health data in apps and devices", *DG Connect* par mobilo veselību, 2015. gada 5. februāris, 2. lpp., pieejams tīmekļvietnē https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/other-document/files/2015/20150205_letter_art29wp_ec_health_data_after_plenary_annex_en.pdf. Par šo jautājumu skat. arī Verhenneman, G., "III nodaļa. – Understanding the Subject of Protection", no: *The Patient, Data Protection and Changing Healthcare Models*, Intersentia, Brisele, 2021 (1. izd.), 97. un nākamās lpp. Jāatzīmē, ka var ņemt vērā pat nenoteiktu saikni (skat. Mascret, C., "Arrêt "Lindenapotheke": vers une protection renforcée des données de santé et une ouverture des voies de recours en matière de protection des données (CJUE, 4 octobre 2024, C-21/23)", *Journal de droit européen*, 2025/1, 17.–20. lpp.

70. Piemēram, 29. panta datu aizsardzības darba grupa uzskatīja, ka informācija par personas dalību ar veselību saistītajās grupās, piemēram, "Weight Watchers" vai "anonīmo alkoholiķu" grupās, ir veselības dati [44]. Turklāt neapstrādāti "sevis mērījumu" dati (piemēram, svars vai asinsspiediens, ko reģistrē viedpulkstenis), kas paši par sevi nav veselības dati, apvienojumā ar citu informāciju varētu ļaut izdarīt secinājumus par datu subjekta veselību. Šajā ziņā 29. panta datu aizsardzības darba grupa precizē, ka katrs gadījums jāizvērtē atsevišķi – ja lietotne uzskaita un uzglabā noieto soļu skaitu dažas dienas un pēc nedēļas šos datus dzēš, tā nav "veselības datu" apstrāde. Savukārt, ja lietotnē apkopoti vairāku gadu visaptveroši skaitliskie dati par personu (piemēram, tiek izsekoti miega un fizisko aktivitāšu paradumi, detalizēti dati par uzturu, svaru, ķermeņa masas indeksu, asinsspiedienu un citu vitāli svarīgu statistiku, kā arī garastāvokļa dienasgrāmata), tiek uzskatīts, ka tā ir veselības datu apstrāde. Tādā gadījumā par veselības datiem tiks uzskatīti ne tikai secinājumi un dedukcija, bet arī neapstrādātie dati [45].

Piemērošana šajā lietā

71. Pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums paredz, ka papildus attiecīgo sportistu vārdam un uzvārdam, kā arī viņu atstādināšanas ilgumam ir jānorāda arī šīs atstādināšanas iemesli, norādot konstatētā(-o) pārkāpuma(-u) kategoriju. Ja pārkāpums attiecas uz aizliegtu vielu vai metodi, to norāda arī *ÖADR* tīmekļvietnē publicētajā paziņojumā presei [46].

72. Vispirms jāatceras, ka antidopinga noteikumu pārkāpumus, kas tiek publiskoti, iedala vairākās kategorijās [47].

73. Arī es, tāpat kā Austrijas datu aizsardzības iestāde, uzskatu, ka tikai 2.1. un 2.2. kategorijā iekļautie pārkāpumi ir jāpārbauda, ņemot vērā jēdzienu "veselības dati". Pārējie pārkāpumi ir prettiesiska rīcība, kas, manuprāt, pati par sevi nevar pat netieši atklāt informāciju par datu

[44] Skat. 29. panta datu aizsardzības darba grupas Komisijai adresētās 2015. gada 5. februāra vēstules pielikumu "Health data in apps and devices", *DG Connect* par mobilo veselību, 2015. gada 5. februāris, 2. lpp., pieejams tīmekļvietnē https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/other-document/files/2015/20150205_letter_art29wp_ec_health_data_after_plenary_annex_en.pdf. Saistībā ar nošķīrumu starp patēriņa ieradumiem un atkarību skat. arī Borges, G., "Der Mann mit der Brille und die DSGVO – Der Begriff des Gesundheitsdatums", *Rechtswissenschaft*, 14. sēj., Nr. 2, 2023, it īpaši 172.–173. lpp.

[45] Šajā ziņā skat. 29. panta datu aizsardzības darba grupas Komisijai adresētās 2015. gada 5. februāra vēstules pielikumu "Health data in apps and devices", *DG Connect* par mobilo veselību, 2015. gada 5. februāris, 2. lpp. un 5. zemsvītras piezīme, pieejams tīmekļvietnē https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/other-document/files/2015/20150205_letter_art29wp_ec_health_data_after_plenary_annex_en.pdf. Tāpat arī iepirkšanās paradumi lielveikalā paši par sevi nav veselības dati, bet par tādiem var kļūt, ja tos apkopo un analizē, lai uzraudzītu tādus veselības traucējumus kā aptaukošanos vai diabētu.

[46] Tiesību norma, saskaņā ar kuru informāciju izpauž, "neradot iespēju izdarīt secinājumus par attiecīgās personas veselības datiem", nav pietiekama, lai šeit uzdoto jautājumu uzskatītu par neatbilstīgu. Šķiet, šis apsvērums attiecas uz gadījumiem, kad tiek piešķirta lietošanas atļauja terapeitiskos nolūkos (kas noteiktos apstākļos ļauj sportistam saslimšanas gadījumā lietot aizliegtu vielu vai aizliegtu metodi, nepubliskojot šo informāciju un nepārkāpjot likumu), vai uz detalizētu informāciju par testu rezultātiem, kas šeit netiek aplūkoti.

[47] Šīs pārkāpumu kategorijas ir uzskaitītas *NADA* tīmekļvietnē un *WADC* 2.1.–2.11. punktā. Rezumējot – pārkāpumu kategorijas ir šādas: 2.1. aizliegtas vielas, tās metabolītu vai marķieru klātbūtne paraugā, kas ņemts no sportista ķermeņa; 2.2. sportista veikta aizliegtas vielas vai aizliegtas metodes lietošana vai lietošanas mēģinājums; 2.3. sportista izvairīšanās no paraugu vākšanas, atteikšanās ierasties vai neierašanās uz paraugu vākšanu; 2.4. sportista informācijas nesniegšana par savu atrašanās vietu; 2.5. sportista vai citas personas veikta falsifikācija vai falsifikācijas mēģinājums kādā no dopinga kontroles posmiem; 2.6. sportista vai sportista palīgpersonāla īstenota aizliegtas vielas vai aizliegtas metodes glabāšana; 2.7. aizliegtas vielas vai aizliegtas metodes izplatīšana vai izplatīšanas mēģinājums, ko veic sportists vai cita persona; 2.8. sportistam sacensību laikā kāds sportists vai cita persona ievada aizliegtu vielu vai attiecībā uz viņu lieto aizliegtu metodi vai arī mēģina veikt kādu no šīm abām darbībām, vai arī sportistam ārpus sacensībām ievada tādu aizliegtu vielu vai attiecībā uz viņu lieto tādu aizliegtu metodi, kas ir aizliegta ārpus sacensībām, vai arī tiek mēģināts veikt kādu no šīm abām darbībām; 2.9. sportista vai citas personas līdzdalība vai līdzdalības mēģinājums; 2.10. aizliegta biedrošanās, kurā iesaistās sportists vai cita persona, un 2.11. sportista vai citas personas darbības ar mērķi atrunāt no ziņošanas iestādēm vai represijas šādas ziņošanas dēļ.

subjekta veselības stāvokli. Piemēram, informācija par to, ka sportists nav izpildījis pienākumu norādīt savu atrašanās vietu (2.4. kategorijas pārkāpums) vai izplatījis aizliegtas vielas (2.7. kategorijas pārkāpums), neatklāj nekādu informāciju par viņa veselības stāvokli.

74. Turpinot, būtu jāatzīmē, ka 2.1. un 2.2. kategorijas pārkāpumu konstatēšana nozīmē, ka jāveic attiecīgā sportista antidopinga pārbaudes un paraugu analīze, lai atklātu aizliegtas vielas un metodes. Jāpiebilst, ka šīs analīzes ir veikuši akreditēti profesionāļi [48], tātad kvazimedicīniskā vai pat medicīniskā kontekstā. Tāpēc šādu pārkāpumu konstatēšana nozīmē, ka jāatgriežas pie jēdziena "informācija, kas iegūta, pārbaudot vai izmeklējot kādu ķermeņa daļu vai no tā iegūtu materiālu" VDAR 35. apsvēruma izpratnē. Tāpēc šādu informāciju *pēc būtības* varētu uzskatīt par veselības datiem.

75. Šajā ziņā tests, protams, ir veikts, lai atklātu dopinga vielas, kas lietotas sporta rezultātu uzlabošanai, un datu apstrādei, proti, attiecīgās informācijas izpaušanai, ir represīvs un atturošs mērķis attiecībā uz attiecīgo sportistu. Tomēr jāņem vērā, ka izvirzītajam mērķim nav nozīmes saistībā ar attiecīgo datu *kvalifikāciju* [49].

76. Tāpat arī fakts, ka dopinga vielas nav zāles, man nešķiet pārliecinošs. Pirmkārt, jēdziens "veselības dati" neietver tikai terapeitiskus medicīniskos datus. Turklāt dažas zāles ir veselībai kaitīgas, ja tās tiek nepareizi lietotas. Otrkārt, dopinga apkarošana neapšaubāmi ir vērsta uz taisnīguma un vienlīdzības veicināšanu sportistu vidū, taču tā ir vērsta arī uz veselības aizsardzību [50]. Tomēr daudzas vielas vai metodes ir aizliegtas it īpaši tāpēc, ka tās kaitīgi ietekmē veselību, pat ja šī ietekme atšķiras atkarībā no produkta, uzņemtā daudzuma vai attiecīgās personas ķermeņa uzbūves [51].

77. Tādējādi, lai kvalificētu attiecīgo informāciju, neatkarīgi no tā, ka sportista mērķis ir uzlabot savu sniegumu, manuprāt, nevar neņemt vērā aizliegtās vielas lietošanas ietekmi uz šā sportista veselību, neatkarīgi no tā, vai šī ietekme izpaužas tagad vai izpaudīsies nākotnē.

78. Visbeidzot, manuprāt, *ÖADR* tiešsaistē publicē organismā konstatētās aizliegtās vielas nosaukumu, lai informētu sabiedrību par riskiem, ko tās lietošana var radīt attiecīgā sportista veselībai.

79. Jāatzīst, tas vien, ka ir norādīts organismā atklātās aizliegtās vielas nosaukums, nav pietiekami, lai uzskatītu, ka tiek atklāta informācija par attiecīgā sportista veselības stāvokli, pat veselības stāvokli nākotnē. Informācijas *saturu* šajā ziņā varētu uzskatīt par pārāk lakonisku un saikni ar veselības stāvokli par pārāk netiešu vai pat pārāk hipotētisku, lai to varētu uzskatīt par "veselības datiem" VDAR izpratnē. Tomēr nevar izslēgt, ka apvienojumā ar citiem elementiem šī informācija, kaut vai *netieši*, *ar intelektuālu dedukcijas vai sasaistīšanas darbību palīdzību*, var atklāt informāciju par datu subjekta veselības stāvokli un pat par viņa veselības stāvokli nākotnē.

48 *WADC* 6.1. pantā ir paredzēts, ka tiek izmantotas akreditētas vai apstiprinātas laboratorijas.

49 Skat. šo secinājumu 63. punktu.

50 Papildus LESD 165. pantam un daudziem starptautiskiem dokumentiem skat. ECT, 2018. gada 18. janvāris, *Fédération Nationale des Associations et Syndicats de Sportifs* (*FNASS*) u.c. pret Franciju (CE:ECHR:2018:0118JUD004815111, 165. punkts), un spriedumu *Meca-Medina* un *Majcen*/Komisija (43. punkts).

51 Šajā ziņā skat. *WADC* 4.3. pantu par kritērijiem vielu un metožu iekļaušanai aizliegto vielu un metožu sarakstā, kas it īpaši attiecas uz medicīniskiem vai zinātniskiem pierādījumiem par to, ka "vielas vai metodes lietošana rada reālus vai potenciālus draudus sportista veselībai". Skat. arī, piemēram, sportā aizliegto vielu ietekmi uz veselību, kas uzskaitītas "Vidal" (informācijas rīks par veselības aizsardzības līdzekļiem, kura datubāzi ir apstiprinājusi *Haute Autorité de Santé (HAS) française* (Francijas Augstā veselības aizsardzības iestāde (*HAS*)) ("*Les substances interdites dans la pratique sportive*", [aizliegtās vielas sportā] *VIDAL*, pieejams tīmekļvietnē https://www.vidal.fr/sante/sport/sport-medicaments/sport-dopage-substances-interdites/tous-sports.html).

80. Tāpēc uzskatu – ja tiek norādīts attiecīgās vielas nosaukums (vai tās kategorija), šī norāde, pat ja nav ļoti detalizēta, var sniegt informāciju, kaut vai netiešu, par datu subjekta veselības stāvokli. Konkrētajā VDAR kontekstā šāda norāde noteiktos apstākļos, kas valsts tiesai jāpārbauda, ir "veselības dati" VDAR 4. panta 15. punkta un 9. panta 1. punkta izpratnē, lasot tos kopā ar šīs regulas 35. apsvērumu.

81. Turpretī es uzskatu, ka tas tā nebūtu, ja attiecīgā aizliegtā viela (vai tās kategorija) nebūtu norādīta. Šādā gadījumā saikni starp pārkāpuma konstatēšanu sakarā ar aizliegtās vielas klātbūtni organismā, no vienas puses, un informāciju par attiecīgās personas veselības stāvokli, no otras puses, nebūtu iespējams izveidot pat "ar intelektuālu dedukcijas vai sasaistīšanas darbību palīdzību". Manuprāt, tad šī saikne būtu pārāk netieša, lai publiskotā informācija ietilptu VDAR kategorijā "veselības dati".

Secinājums par otro jautājumu

82. Tāpēc es ierosinu Tiesai atzīt, ka VDAR 9. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka par veselības datu apstrādi šīs tiesību normas izpratnē nav uzskatāma attiecīgā sportista vārda un uzvārda, atstādināšanas ilguma un šīs atstādināšanas iemesla izpaušana, ja kā iemesls nav norādīts attiecīgā sportista organismā konstatētās(-o) aizliegtās(-o) vielas(-u) nosaukums, jo šī norāde var kaut vai netieši atklāt informāciju par attiecīgā sportista veselības stāvokli, pat nākotnē, tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par piekto jautājumu

83. Iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai aplūkotā publicēšana ir personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrāde VDAR 10. panta izpratnē. Šajā ziņā tā atgādina, ka pamatlietā paredzētie sodi ietver titulu un apbalvojumu atņemšanu, kā arī atstādināšanu no visām (valsts līmeņa un starptautiskām) sacensībām uz vairākiem gadiem vai attiecīgi uz mūžu. Turklāt tā norāda, ka saskaņā ar *ADBG* 24. panta 4. punktu sporta organizācijas nedrīkst "izmantot" personas, kuras ir atstādinātas saskaņā ar antidopinga tiesību aktiem, un tādēļ tās nedrīkst pieņemt darbā par atlīdzību.

84. Pirms attiecīgā sodāmības un pārkāpuma rakstura analīzes vēlos atgādināt nodarījuma kvalifikācijas jautājumu VDAR 10. panta kontekstā.

Sodāmības un pārkāpumu VDAR 10. panta izpratnē "krimināltiesiskais" raksturs

85. Jāņem vērā, ka Savienības likumdevējs neaizliedz apstrādāt personas datus, kas saistīti ar sodāmību un pārkāpumiem, bet gan pakļauj tos stingrākai kontrolei, ciktāl tas var būtiski ietekmēt datu subjektu dzīvi, jo īpaši attiecībā uz kaitējumu reputācijai vai diskrimināciju citās jomās. Apstrādi veic "tikai oficiālas iestādes kontrolē" vai ja tiesību aktos, kas atļauj šo datu

apstrādi, ir paredzētas "atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām"[52]. VDAR 10. pantā šī pastiprinātā aizsardzība ir paredzēta tikai krimināltiesību jomā, ņemot vērā, ka termins "krimināltiesisks" attiecas gan uz "sodāmību", gan uz "pārkāpumiem"[53].

86. Tādējādi VDAR 10. pants var attiekties uz kriminālsodāmības un pārkāpumu reģistru uzturēšanu, ko veic privātas struktūras[54], piemēram, saistībā ar nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas apkarošanu vai kriminālistikas laboratoriju darbībām[55]. Var minēt arī, piemēram, personas datu apstrādi, ko veic transportlīdzekļu nomas uzņēmumi, kas identificē un norāda autovadītāju, kurš ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus.

87. Tādēļ šajā lietā rodas jautājums, vai "sportistu reģistrs", ko tiešsaistē ievietojuši *NADA* un *ÖADR*, ir krimināLsodāmību un pārkāpumu "reģistrs", kas ietilpst VDAR 10. panta piemērošanas jomā un tādējādi ietver pastiprinātu aizsardzību.

Analīze par to, vai ar antidopingu saistīta sodāmība un pārkāpumi ir "krimināltiesiski" VDAR 10. panta izpratnē

88. Saskaņā ar Tiesas judikatūru jēdzienam "noziedzīgs nodarījums", kas ir noteicošs, lai noteiktu VDAR 10. panta piemērojamību personas datu apstrādei, visā Savienībā ir jāsniedz autonoma un vienveidīga interpretācija, kas ir meklējama, ņemot vērā šīs tiesību normas mērķi un kontekstu, un šajā ziņā nav izšķirošas nozīmes tam, kā attiecīgā dalībvalsts kvalificē šos pārkāpumus, jo šī kvalifikācija dažādās valstīs var būt atšķirīga.

89. Tādējādi Tiesa ir pieņēmusi trīs "*Engel* kritērijus"[56], proti, pārkāpuma juridiskā kvalifikācija valsts tiesībās, pārkāpuma raksturs un attiecīgajai personai piespriežamā soda smaguma pakāpe, kuriem ir nozīme, izvērtējot nodarījuma krimināltiesisko raksturu.

90. Lai gan iesniedzējtiesa ir tā, kurai, ņemot vērā minētos kritērijus, jāizvērtē, vai pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētajiem sodiem un pārkāpumiem ir krimināltiesisks raksturs VDAR 10. panta izpratnē, Tiesa, lemdama par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, tomēr var sniegt precizējumus, lai palīdzētu šai tiesai veikt izvērtējumu[57].

91. Tādēļ izskatīšu attiecīgos pārkāpumus un sodāmību, ņemot vērā šos trīs kritērijus.

52 Skat. spriedumus Latvijas Republikas Saeima (100. punkts), un 2024. gada 7. marts, *Endemol Shine Finland*, C-740/22, EU:C:2024:216, 49. punkts). Pēc analoģijas saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 8. panta 5. punktu skat. arī spriedumu, 2019. gada 24. septembris, GC u.c. (Atsauču uz sensitīviem datiem atsaistīšana) (C-136/17, EU:C:2019:773).

53 Skat. spriedumu Latvijas Republikas Saeima (77.–79. punkts) pēc ģenerāladvokāta M. Špunara secinājumiem lietā Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti) (C-439/19, EU:C:2020:1054, 74.–78. punkts).

54 Jāatgādina, ka personas datu apstrāde, ko šiem mērķiem veic "kompetentās iestādes" Direktīvas 2016/680 izpratnē, ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā kā *lex specialis* (skat. šo secinājumu 34. punktu) un nevis VDAR kā *lex generalis*. Taču, ja apstrādi veic privātas struktūras (vai kompetentās iestādes, bet citos nolūkos, kas nav Direktīvā 2016/680 noteiktie nolūki), visticamāk, tiks piemērota VDAR, un it īpaši tās 10. pants.

55 Skat. VDAR 19. apsvērumu.

56 Kritēriji šādi nosaukti, atsaucoties uz spriedumu, kurā Eiropas Cilvēktiesību tiesa tos pirmo reizi izklāstīja: ECT, 1976. gada 8. jūnijs, *Engel* pret Nīderlandi (CE:ECHR:1976:0608JUD000510071, 82. punkts). Šos kritērijus Tiesa ir pieņēmusi it īpaši spriedumā, 2012. gada 5. jūnijs, *Bonda* (C-489/10, EU:C:2012:319, 37. un nākamie punkti). Skat. arī spriedumu Latvijas Republikas Saeima, 85. un 87. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra.

57 Skat. spriedumus, 2018. gada 20. marts, *Menci* (C-524/15, EU:C:2018:197, 27. punkts), un 2023. gada 14. septembris, *Volkswagen Group Italia* un *Volkswagen Aktiengesellschaft* (C-27/22, EU:C:2023:663, 46. punkts).

– *Pārkāpuma juridiskā kvalifikācija valsts tiesībās*

92. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka saskaņā ar Austrijas tiesībām *ÖADR* skata *disciplinārlietas* kompetentās sporta federācijas vārdā. Tāpat Austrijas valdība tiesas sēdē uzsvēra, ka antidopinga noteikumi ir *sui generis*, jo antidopinga pārkāpumi ir pārkāpumi, kas attiecas uz attiecīgo sporta federāciju noteikumiem, kurus sportisti apņemas ievērot[58], nevis likuma pārkāpumi.

93. Tādējādi antidopinga pārkāpumus atbilstoši valsts tiesībām nevar kvalificēt kā "krimināltiesiskus" VDAR 10. panta izpratnē.

94. Tomēr pirmā *Engel* kritērija tvērums jāskata relatīvi, jo pat tādu pārkāpumu gadījumā, kuri valsts tiesībās nav kvalificēti kā "krimināltiesiski", šāds raksturs tomēr var izrietēt no paša attiecīgā pārkāpuma rakstura un par to piemēroto sodu smaguma pakāpes[59]. Tas it īpaši attiecas uz antidopinga tiesisko regulējumu, jo izveidotajā starpvalstu sistēmā ir iesaistīti dažādi starptautiski un valsts līmeņa dalībnieki[60] un dalībvalstis ir dažādos veidos iekļāvušas *WADC* savās tiesību sistēmās. Tādējādi antidopinga tiesiskā regulējuma īstenošana katrā valstī noteikti atšķiras atkarībā no valsts organizāciju modeļa atšķirībām, pat ja šķiet, ka vairumā dalībvalstu nacionālajām antidopinga organizācijām (*NADO*) šajā ziņā nav krimināltiesiskas kompetences[61].

95. Tādējādi jāpārbauda abi pārējie *Engel* kritēriji.

– *Pārkāpuma raksturs*

96. Šis otrais kritērijs ir izstrādāts, lai it īpaši pārbaudītu, vai par attiecīgo pārkāpumu uzliktajam sodam ir represīvs mērķis, un tas vien, ka šim sodam ir arī preventīvs mērķis, neliedz to kvalificēt kā "krimināls odu". Proti, kriminālsodi būtībā ir vērsti gan uz sodīšanu par prettiesiskām darbībām, gan uz to novēršanu. Savukārt pasākumam, ar kuru tikai tiek atlīdzināts attiecīgā pārkāpuma rezultātā radītais kaitējums, nepiemīt krimināltiesisks raksturs[62].

97. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka attiecībā uz antidopinga pārkāpumiem piemēro divu kategoriju sodus.

58 Iestājoties sporta organizācijās un piedaloties sporta pasākumos un sacensībās, profesionālie sportisti apņemas (ar līgumu vai piekrišanu) nelietot dopingu.

59 Skat. spriedumu Latvijas Republikas Saeima (88. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 Papildus starptautiskajām un nacionālajām sporta federācijām ir arī valsts līmenī izraudzītas kompetentās struktūras, tostarp "nacionālās antidopinga organizācijas" (turpmāk tekstā – "*NADO*"), proti, tās ir struktūras, kuras katra valsts ir izraudzījusies kā galvenās iestādes, kas atbild par antidopinga programmām valsts līmenī un ir uzskaitītas *WADA* tīmekļvietnē (skat. *NADO* programmu, pieejama tīmekļvietnē https://www.wada-ama.org/fr/programme-des-onad).

61 Skat. Izglītības, jaunatnes, sporta un kultūras ģenerāldirektorāts (Eiropas Komisija), van der Sloot, B., Paun, M., Leenes, R., u.c., *Anti-doping & Data Protection: An evaluation of the anti-doping laws and practices in the EU Member States in light of the General Data Protection Regulation*, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2017, it īpaši 58. lpp., pieejams tīmekļvietnē https://data.europa.eu/doi/10.2766/042641.

62 Skat. spriedumus, 2018. gada 20. marts, *Garlsson Real Estate* u.c. (C-537/16, EU:C:2018:193, 33. punkts); Latvijas Republikas Saeima (89. punkts); 2023. gada 23. marts, *Dual Prod* (C-412/21, EU:C:2023:234, 30. punkts); 2023. gada 4. maijs, *MV – 98* (C-97/21, EU:C:2023:371, 42. punkts), un 2023. gada 14. septembris, *Vinal* (C-820/21, EU:C:2023:667, 50. punkts).

98. Pirmkārt, tiek atņemti tituli un balvas, lai tos pārdalītu sportistiem, kuriem tie būtu pienākušies, ja sodītais sportists nebūtu piedalījies sacensībās. Šāds sods, šķiet, ir reakcija uz "spēles noteikumu" (*lex sportiva*) pārkāpumu, un var uzskatīt, ka šāda soda galvenais mērķis ir atjaunot taisnīgumu sacensībās [63], lai gan tas nekādā veidā nemazina tā sodošo raksturu attiecībā uz attiecīgo sportistu.

99. Otrkārt, atstādināšana no dalības sporta sacensībās, kas var būt uz dažiem mēnešiem vai vairākiem gadiem, vai pat, kā vienam no prasītājiem pamatlietā, atstādināšana no dalības visās sacensībās uz mūžu. Šādu atstādināšanu noteikti var uzskatīt par vēlmi "aizliegt" sportistu, kas izdarījis pārkāpumu, lai nošķirtu vai izslēgtu viņu no sportistu kopienas un tādējādi saglabātu šīs kopienas integritāti. Tādējādi šāda soda mērķis ir arī sodīt sportistu, kurš ir pārkāpis antidopinga noteikumus, kurus viņš bija apņēmies ievērot, kā arī atturēt citus sportistus no šādas rīcības.

100. Tādējādi šo antidopinga sodu vai vismaz atstādināšanas no sacensībām galvenais mērķis, šķiet, ir nevis atlīdzināt pārkāpuma rezultātā trešām personām nodarīto kaitējumu, bet gan sodīt attiecīgo sportistu par tā rīcību, un tas nozīmē, ka tiek piemērots krimināls sods [64]. Šajā ziņā antidopinga tiesiskajam regulējumam, pat ja tas nav krimināltiesību sastāvdaļa, ir represīvs mērķis [65].

101. Tomēr "krimināltiesiskā" kvalifikācija saskaņā ar otro *Engel* kritēriju varētu radīt divējādas šaubas.

102. Pirmkārt, šaubas rada fakts, ka Strasbūras tiesa disciplinārlietas parasti ir izskatījusi saskaņā ar ECPAK 6. panta civiltiesisko aspektu [66], izņemot, piemēram, gadījumus, kad runa ir par brīvības atņemšanu un sods ir pietiekami bargs [67].

[63] Skat. Diakité, A., "Chapitre 2. La mise en œuvre des sanctions applicables aux athlètes à l'épreuve du respect des droits fondamentaux", no: *La mise en œuvre du Code mondial antidopage par les États*, Bruylant, Brisele, 2023 (1. izd.), 1145. punkts; Rouiller, C., "Avis de droit sur la compatibilité de l'article 10.2 du Code mondial antidopage avec les principes fondamentaux du droit national suisse", 2005. gada 25. oktobris, 20. un nākamās lpp. (pieejams tīmekļvietnē https://www.wada-ama.org/sites/default/files/resources/files/Compatibilit%C3%A9_droit_suisse_Document_entier.pdf).

[64] Šajā nozīmē skat. ECT judikatūru, kurā ir ņemts vērā piemērotā soda mērķis (represīvs vai atlīdzinošs) (ECT, 2006. gada 23. novembris, *Jussila* pret Somiju (CE:ECHR:2006:1123JUD007305301, 38. punkts)).

[65] Šajā nozīmē skat. Diakité, A., "Chapitre 2. La mise en œuvre des sanctions applicables aux athlètes à l'épreuve du respect des droits fondamentaux", no: *La mise en œuvre du Code mondial antidopage par les États*, Bruylant, Brisele, 2023 (1. izd.), 501. un nākamās lpp., it īpaši 1143. punkts.

[66] Attiecībā uz judikatūras kopsavilkumu šajā jomā skat. ECT, 2018. gada 6. novembris, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá* pret Portugāli (CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, 123. punkts), un 2020. gada 5. marts, *Peleki* pret Grieķiju (CE:ECHR:2020:0305JUD006929112, 35. punkts). Šajā ziņā skat. arī bijušā ECT priekšsēdētāja *Costa J.-P.* 2019. gada 13. oktobra atzinumu par Pasaules antidopinga kodeksu (2021. gada Kodeksa projekts), it īpaši 5. un nākamās lpp., kas pieejams tīmekļvietnē https://www.wada-ama.org/sites/default/files/resources/files/avis_2019_code_mondial_13_octobre.pdf.

[67] Lietā *Engel* aplūkotie militārās disciplīnas pārkāpumi, kas bija saistīti ar nosūtīšanu uz disciplināro vienību uz vairākiem mēnešiem, tika uzskatīti par tādiem, uz kuriem attiecas ECPAK 6. panta krimināltiesiskais aspekts (ECT, 1976. gada 8. jūnijs, *Engel* u.c. pret Nīderlandi (CE:ECHR:1976:0608JUD000510071, 85. punkts)).

103. Strasbūras tiesa it īpaši uzskata, ka ECPAK 6. pants tā civiltiesiskajā aspektā ir piemērojams "strīdiem, kas saistīti ar profesionālās darbības tiesību atņemšanu"[68], tostarp sporta jomā[69].

104. Tādējādi profesionālās darbības aizlieguma krimināltiesiskais raksturs nebūt nav pašsaprotams.

105. Tomēr man šķiet, ka no tā *ipso facto* un absolūti nevar secināt, ka disciplinārsods – atstādināšana no sporta sacensībām – nekad nevarētu būt kriminālsods.

106. Šāda pieeja būtu tīri formāla.

107. Turklāt jāatceras, ka abi ECPAK 6. panta aspekti – civiltiesiskais un krimināltiesiskais – ne vienmēr ir savstarpēji izslēdzoši[70].

108. Visbeidzot, jāatgādina, ka Strasbūras tiesa pārbauda attiecīgā pārkāpuma krimināltiesisko vai civiltiesisko raksturu, ņemot vērā tai iesniegtās sūdzības, lai izvērtētu, vai ECPAK 6. pantā paredzētās garantijas uz lietas taisnīgu izskatīšanu ir piemērojamas to civiltiesiskajā (1. punkts) vai krimināltiesiskajā (1.–3. punkts) aspektā.

109. Savukārt VDAR 10. panta kontekstā ir jāizvērtē, vai sodāmība vai pārkāpums ir krimināltiesiski, lai noteiktu, vai attiecīgā apstrāde (šajā gadījumā – publicēšana) ir vērsta uz pastiprināti aizsargājamu informāciju, kas paredz valsts iestādes kontroli. Turklāt nekas neliedz pieņemt plašāku interpretāciju, kas nodrošinātu attiecīgo tiesību un brīvību pastiprinātu aizsardzību[71]. Tādējādi šādā VDAR 10. panta kontekstā iesniedzējtiesai jāizvērtē, vai ir izpildīti *Engel* kritēriji un it īpaši otrais kritērijs, kas attiecas uz pārkāpuma raksturu.

110. Otras šaubas rada tas, ka sodāmība un pārkāpumi antidopinga jomā ir vērsti tikai pret konkrētu personu grupu, proti, sportistiem, atšķirībā no disciplinārsodiem, kuru mērķis kopumā ir nodrošināt, ka attiecīgās grupas locekļi ievēro tai raksturīgos uzvedības noteikumus[72]. Šo tiesību normu mērķis ir aizsargāt profesijas godu un reputāciju un saglabāt sabiedrības uzticēšanos šai profesijai[73].

68 Par ECPAK 6. panta piemērošanu tā civiltiesiskajā aspektā disciplinārlietām, ko skata korporatīvās struktūras un kurās tiek tieši apdraudētas tiesības nodarboties profesijā, skat. ECT, 2021. gada 22. jūlijs, *Reczkowicz* pret Poliju (CE:ECHR:2021:0722JUD004344719, 183.–185. punkts un tajos minētā judikatūra) attiecībā uz tiesnešiem un advokātiem; ECT, 1981. gada 23. jūnijs, *Le Compte*, *Van Leuven* un *De Meyere* pret Beļģiju (CE:ECHR:1981:0623JUD000687875, 41.–51. punkts) attiecībā uz ārstiem; ECT, 1997. gada 27. jūnijs, *Philis* pret Grieķiju (Nr. 2) (CE:ECHR:1997:0627JUD001977392, 45. punkts) attiecībā uz inženieri, un ECT, 2020. gada 5. marts, *Peleki* pret Grieķiju (CE:ECHR:2020:0305JUD006929112, 39. punkts) attiecībā uz notāru.

69 Skat. ECT, 2018. gada 2. oktobris, *Mutu* un *Pechstein* pret Šveici (CE:ECHR:2018:1002JUD004057510); ECT, 2019. gada 3. septembris, *Bakker* pret Šveici (CE:ECHR:2019:0903DEC000719807); ECT, 2020. gada 28. janvāris, *Ali Rıza* u.c. pret Turciju (CE:ECHR:2020:0128JUD003022610, 153.–161. punkts); ECT, 2021. gada 18. maijs, *Sedat Doğan* pret Turciju (CE:ECHR:2021:0518JUD004890914, 20. punkts), un ECT, 2021. gada 18. maijs, *Naki* un *AMED Sportif Faaliyetler Kulübü Derneği* pret Turciju (CE:ECHR:2021:0518JUD004892416, 20. punkts). Skat. arī nesenāku spriedumu, ECT, 2025. gada 10. jūlijs, *Semenya* pret Šveici (CE:ECHR:2025:0710JUD001093421, it īpaši 161. punkts).

70 Skat. ECT, 1983. gada 10. februāris, *Albert* un *Le Compte* pret Beļģiju (CE:ECHR:1983:0210JUD000729975, 30. punkts un tajā minētā judikatūra); ECT, 2018. gada 6. novembris, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá* pret Portugāli (CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, 121. punkts), ECT, 2023. gada 1. jūnijs, *Grosam* pret Čehijas Republiku (CE:ECHR:2023:0601JUD001975013, 112. punkts).

71 Skat. ECT, 2020. gada 22. decembris, *Gestur Jónsson* un *Ragnar Halldór Hall* pret Islandi (CE:ECHR:2020:1222JUD006827314, 93. punkts).

72 Turpretim tas, ka noteikums, ar kuru paredz sodu par konkrētu pārkāpumu, ir adresēts visiem pilsoņiem, liecina par labu soda krimināltiesiskajam raksturam (skat. ECT, 1984. gada 21. februāris, *Öztürk* pret Vāciju (CE:ECHR:1984:0221JUD000854479, 53. punkts)).

73 Skat. ECT, 2018. gada 6. novembris, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá* pret Portugāli (CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, 125. punkts).

111. Jāatzīst, ka šāds konstatējums ļautu kvalificēt pārkāpumu kā "disciplināru" tādā izpratnē, ka tas piemērojams noteiktam personu lokam, uz kuru attiecas īpašu noteikumu kopums. Šajā ziņā izskatāmā lieta atšķiras no lietas, kas bija par pamatu spriedumam Latvijas Republikas Saeima, kurā soda punktu piešķiršana par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem bija balstīta uz vispārēji piemērojamu regulējumu [74].

112. Tomēr tas neizslēdz pārkāpuma kvalificēšanu par "krimināltiesisku" VDAR 10. panta izpratnē. Ja ar mazāku disciplinārā tiesiskā regulējuma tvērumu būtu pietiekami, lai pārkāpumu nekvalificētu kā krimināltiesisku, mēs atkal atgrieztos pie tīri formālas pieejas šim jēdzienam. Šāda pieeja nav saderīga ar judikatūru, kurā šajā ziņā ir prasīts meklēt soda represīvo vai preventīvo mērķi, lai noteiktu pārkāpuma būtību, nevis tikai atlīdzinājuma mērķi.

113. Šajā gadījumā, kā tika minēts iepriekš [75], antidopinga jomā piemēroto sodu mērķis nav atlīdzināt iespējamo ar attiecīgajiem pārkāpumiem nodarīto kaitējumu (vai ne tikai, ja ņem vērā sporta kopienai nodarīto kaitējumu), bet, gluži pretēji, tiem ir represīvs mērķis, kas tiem piešķir "kriminālsoda" kvalifikāciju atbilstoši tam, kā šis otrais kritērijs ir interpretēts judikatūrā, neatkarīgi no tā, vai piemērojamais regulējums ir vai nav vispārēji piemērojams. Vēlos arī norādīt, ka Sporta šķīrējtiesa (Šveice), kas ir starptautiska iestāde, kura piedāvā arbitrāžu vai starpniecību sporta pasaulē, pati atzīst, ka antidopinga sodi attiecīgā gadījumā ir "kvazikrimināltiesiski" [76].

114. Turklāt par dažiem antidopinga pārkāpumiem, piemēram, aizliegto vielu izplatīšanu, var piemērot sodus gan saskaņā ar antidopinga tiesisko regulējumu, gan valsts krimināltiesību normām. Strasbūras Tiesa ir atzinusi – apstāklis, ka darbības, par kurām var piemērot disciplinārsodu, ir arī noziedzīgi nodarījumi, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka persona, kas ir atbildīga saskaņā ar disciplinārtiesībām, ir "apsūdzēta" noziedzīgā nodarījumā [77]. Tomēr man šķiet, ka šis faktors būtu jāņem vērā saistībā ar otro *Engel* kritēriju.

115. Tādējādi, neraugoties uz paustajām šaubām, šajā posmā es uzskatu – nevar izslēgt, ka, ņemot vērā pārkāpumu represīvo vai preventīvo raksturu, dažus antidopinga pārkāpumus var uzskatīt par krimināltiesiskiem VDAR 10. panta izpratnē.

– *Soda smaguma pakāpe*

116. Trešais *Engel* kritērijs jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgajās tiesību normās paredzēto maksimālo sodu [78].

74 Tā atšķiras arī no faktiem, kas aplūkoti 2018. gada 20. marta spriedumā *Garlsson Real Estate* u.c. (C-537/16, EU:C:2018:193), kurā administratīvais naudas sods par prettiesisku rīcību, proti, tirgus manipulācijām, tika balstīts uz vispārpiemērojama tiesību akta tekstu.

75 Skat. šo secinājumu 100. punktu.

76 Sporta šķīrējtiesa, 1999. gada 9. augusts, Nr. 98/222, B. pret *International Triathlon Union* (*ITU*) (43. punkts), pieejams tīmekļvietnē https://jurisprudence.tas-cas.org/Shared%20Documents/222.pdf. Šajā nozīmē skat. arī Soek, J., *The strict liability principle and the human rights of the athlets in doping cases*, T.M.C. Asser Press, Hāga, 2006, it īpaši 272. lpp., saskaņā ar kuru, pat ja antidopinga disciplinārtiesības, ko piemēro federācijas un sporta organizācijas, nav krimināltiesības, noteiktos gadījumos tās var kvalificēt kā soda sistēmu, kurā ir paredzēts piemērot krimināltiesību principus.

77 Skat. ECT, 2020. gada 5. marts, *Peleki* pret Grieķiju (CE:ECHR:2020:0305JUD006929112, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

78 Skat. spriedumu, 2023. gada 4. maijs, MV – 98 (C-97/21, EU:C:2023:371, 46. punkts), un ECT, 2003. gada 9. oktobris, *Ezeh* un *Connors* pret Apvienoto Karalisti (CE:ECHR:2003:1009JUD003966598, 120. punkts).

117. Soda smaguma pakāpe atšķiras atkarībā no izdarītā antidopinga pārkāpuma. Piemēram, atstādināšanas ilgums atšķiras atkarībā no attiecīgā antidopinga pārkāpuma. Šajā ziņā nozīme var būt arī recidīvam un pārkāpēja nodomam [79].

118. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šajā gadījumā tā var būt "atstādināšana no visām (valsts līmeņa un starptautiskām) sacensībām uz vairākiem gadiem vai diskvalifikācija uz mūžu", un tādējādi tas var nozīmēt galīgu aizliegumu nodarboties sporta profesijā.

119. Protams, tas nav brīvības atņemšanas sods. Tādējādi tas nav noteicošais faktors, jo "mīksts sods nenozīmē, ka pārkāpums nav kriminmāltiesisks" [80]. Turklāt atkarībā no atstādināšanas ilguma datu subjekta profesionālā sporta karjera, visticamāk, beigsies, ņemot vērā it īpaši datu subjektu vecumu un to, ka, it īpaši dažos sporta veidos, karjera ir relatīvi īsa.

120. Līdztekus šai atstādināšanai, iespējams, "uz mūžu", praktiski nav iespējams atrast darbu sporta jomā, ņemot vērā aizliegumu visā atstādināšanas periodā biedroties ar atstādināto personu.

121. Līdz ar ekonomiskajām un finansiālajām sekām, kas skar datu subjektu, pastāv arī sociāls noraidījums un stigmatizācija gan publiskajā, gan privātajā jomā.

122. No tā izriet, ka, manuprāt, šāds sods ir tik bargs, ka tā *sekas var būt līdzvērtīgas krimināls odam* VDAR 10. panta izpratnē, tomēr tas katrā konkrētā gadījumā ir jāizvērtē iesniedzējtiesai.

123. Tādējādi, manuprāt, antidopinga pārkāpumi un sodāmība principā jāuzskata par tādiem, kas ietilpst disciplinārlietu jomā, izņemot gadījumus, kad sods ir tik bargs, ka ietilpst kriminmāltiesību jomā. Šāds vērtējums, ko nevar atspēkot, pamatojoties tikai uz kvalifikāciju valsts tiesībās, turklāt atbilst soda represīvajam un preventīvajam mērķim, kas izdarītajam pārkāpumam piešķir krimināltiesisku raksturu. Tāpēc šajā kontekstā, manuprāt, aizliegums uz mūžu piedalīties visās sacensībās varētu būt *sods, kura sekas ir līdzvērtīgas krimināls odam*, kam tādējādi būtu piemērojams VDAR 10. pants.

124. Visbeidzot, jāpiebilst, ka mani nepārliecina *NADA* arguments, ar kuru tā brīdina par sekām, kas rastos visām arodapvienībām, ja VDAR 10. pantu piemērotu datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādei. Šajā gadījumā nav runa par visu disciplinārpārkāpumu un sodu vispārēju un abstraktu "kriminalizēšanu". No iepriekš veiktās analīzes izriet, ka izvērtējums jāveic, ņemot vērā katras konkrētās lietas apstākļus un interpretējot VDAR 10. pantu, kas paredz pastiprinātu aizsardzību, ja ir sodāmības un pārkāpumu "reģistrs", kas ietilpst tā piemērošanas jomā. Turklāt juridiskais pamats tādu datu apstrādei, kas attiecas uz pārkāpumiem un sodāmību, kuri kvalificējami kā "krimināltiesiski", var būt arī Savienības vai dalībvalsts tiesību akti, kuros paredzētas "atbilstošas garantijas".

[79] Par sankciju sistēmu skat. *WADC* 10. pantu. Skat. arī Soek, J., *The strict liability principle and the human rights of the athlets in doping cases*, T.M.C. Asser Press, Hāga, 2006, it īpaši 195. un nākamās lpp.

[80] Skat. ECT, 2020. gada 22. decembris, *Gestur Jónsson* un *Ragnar Halldór Hall* pret Islandi (CE:ECHR:2020:1222JUD006827314, 78. punkts) par tiesību speciālistu pieļautajām kļūdām tiesas sēdē.

Secinājums par piekto prejudiciālo jautājumu

125. Uzskatu, ka uz piekto jautājumu jāatbild šādi – VDAR 10. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts antidopinga regulējumā paredzēto personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādei, ja, neatkarīgi no šo pārkāpumu kvalifikācijas valsts tiesībās, ar tiem saistītajiem sodiem ir represīvs mērķis un tie ir tik bargi, ka to sekas ir līdzvērtīgas krimināsodam, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par sesto jautājumu

126. Ja atbilde uz piekto jautājumu ir apstiprinoša, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai darbības, ko veic iestāde, kurai saskaņā ar VDAR 10. pantu ir deleģēta personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādes vai ar tiem saistīto drošības pasākumu uzraudzība, un attiecīgie tās lēmumi ir pārsūdzami tiesā.

127. Pirmkārt, jāprecizē, ka attiecīgā iestāde ir "oficiāla iestāde" VDAR 10. panta izpratnē, un to nedrīkst jaukt ar "uzraudzības iestādi" VDAR 51. panta izpratnē [81]. Jāatgādina arī, ka personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi veic tikai oficiālas iestādes kontrolē vai tad, ja apstrādi atļauj Savienības tiesības vai dalībvalsts tiesības, kas paredz atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām [82]. Atbilde uz šo jautājumu tāpēc jāskata, ņemot vērā atbildi uz trešo un ceturto prejudiciālo jautājumu, kas tiks aplūkoti turpinājumā [83].

128. Otrkārt, jānorāda, ka VDAR nav definēts jēdziens "oficiāla iestāde" vai "oficiālas iestādes veikta kontrole" regulas 10. panta izpratnē. Šajā ziņā dalībvalstu ziņā ir noteikt, kura iestāde veic kontroli "oficiālās iestādes" statusā, ja tiek apstrādāti personas dati VDAR 10. panta izpratnē. Kā norāda Komisija, nevar izslēgt, ka par tādām var uzskatīt vairākus dienestus, un ne vienmēr tas ir "pārzinis".

129. Treškārt, ir taisnība, ka pats VDAR 10. panta formulējums neparedz šīs "oficiālās iestādes" darbības vai lēmumu pārbaudi tiesā. Tomēr šīs tiesību normas kontekstuālā interpretācija liecina par šādas pārbaudes iespējamību, ja datu subjekti plāno aizstāvēt savas tiesības. Tāpat kā vairākas ieinteresētās personas, arī es uzskatu, ka ar personas datu apstrādi saistītu darbību kontrole, tostarp gadījumos, kad šī kontrole tiek veikta pēc oficiālās iestādes lēmuma VDAR 10. panta izpratnē, jāīsteno saskaņā ar VDAR 79. panta 1. punktu, pat ja iesniedzējtiesa savā jautājumā uz to neatsaucas. Atbilstoši minētajai tiesību normai, neskarot pieejamos administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, tostarp tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ievērojot šīs regulas 77. pantu, ikvienam datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas tādas viņa personas datu apstrādes rezultātā, kura neatbilst šai regulai. Turklāt, kā norāda Somijas valdība, efektīva pārbaude tiesā, kuras mērķis ir nodrošināt Savienības tiesību ievērošanu, ir tiesiskas valsts neatņemama sastāvdaļa.

[81] Šajā gadījumā uzraudzības iestāde minētās tiesību normas izpratnē ir Austrijas datu aizsardzības iestāde.

[82] Saistībā ar lietu, kurā izvirzīts jautājums, vai valsts tiesībās par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi sodāmības reģistriem ir sniegtas pietiekamas garantijas, skat. lietu Komisija/Ungārija (Savienības vērtības) (C-769/22, 2023/C 54/19) (OV 2023, C 54, 16. lpp.), kas šo secinājumu sagatavošanas laikā vēl nav izskatīta, un ģenerāladvokātes T. Čapetas 2025. gada 5. jūnija secinājumus šajā lietā (EU:C:2025:408, it īpaši 356.–359. punkts).

[83] Skat. šo secinājumu 132.–180. punktu.

130. Ceturtkārt, šādu interpretāciju apstiprina VDAR 10. pantā noteiktais mērķis, proti, nodrošināt lielāku aizsardzību pret apstrādi, kas attiecīgo datu īpašās sensitivitātes dēļ var radīt īpaši smagu iejaukšanos pamattiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību [84] VDAR 10. panta interpretācija, kas oficiālas iestādes darbības vai lēmumus šīs tiesību normas izpratnē *a priori* un vispārīgi nepakļautu pārbaudei tiesā, būtu pretrunā šiem mērķiem.

131. Šādos apstākļos un tā kā nav nekādu papildu paskaidrojumu par attiecīgās oficiālās iestādes darbībām vai lēmumiem, es uzskatu, ka uz sesto prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka VDAR 10. pants, lasot to kopsakarā ar regulas 79. panta 1. punktu, jāinterpretē tādējādi, ka darbībām, ko veic iestāde, kurai saskaņā ar šo tiesību normu ir deleģēta personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādes vai ar tiem saistīto drošības pasākumu uzraudzība, un attiecīgajiem tās lēmumiem ir jābūt pārsūdzamiem tiesā.

Par trešo un ceturto jautājumu

132. Saistībā ar šiem diviem jautājumiem, kurus var aplūkot kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, pirmkārt, vai VDAR 5. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu un 6. panta 3. punkta otro daļu var interpretēt tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesību aktos valsts antidopinga iestādēm noteiktais pienākums publicēt attiecīgos personas datus, proti, par antidopinga noteikumu pārkāpumu sodīto sportistu vārdus, piemērotās atstādināšanas ilgumu un tās iemeslus.

133. Otrkārt, tā jautā, vai VDAR ir prasīts, lai pārzinis pirms publicēšanas katrā gadījumā atsevišķi līdzsvarotu esošās intereses, vai arī pietiek ar likumdevēja paredzēto samērīguma pārbaudi.

Par attiecīgās publicēšanas samērīgumu

134. Valsts likumdevējs *ADBG* ir paredzējis, ka noteikti dati (sportista vārds, atstādināšanas ilgums un tās iemesls) tiek publicēti bez maksas [85], lai tos darītu zināmus federālajai sporta organizācijai, sporta organizācijām, sportistiem, citām personām (palīgpersonālam), sacensību organizatoriem un plašai sabiedrībai, neradot iespēju izdarīt secinājumus par attiecīgās personas veselības datiem. Tāpat ir paredzēts, ka publicējamo informāciju var neatklāt plašai sabiedrībai vienīgi tad, ja datu subjekts ir amatiersportists, īpaši neaizsargāta persona (nepilngadīga persona) vai persona, kas, darot zināmu informāciju vai sniedzot citas norādes, ir būtiski veicinājusi antidopinga noteikumu iespējamo pārkāpumu atklāšanu. Ja nekļūdos, šajā gadījumā *ADBG* skaidri neparedz ne norādīt attiecīgo iespējamo aizliegto vielu, ne arī publicēt to internetā.

135. Praksē *NADA* un *ÖADR* īstenoja šo tiesību aktu, izmantojot profesionāliem sportistiem paredzētu publikāciju internetā, *ÖADR* publikācijas gadījumā norādot attiecīgo iespējamo aizliegto vielu.

84 Skat. spriedumu Latvijas Republikas Saeima (74. un 75. punkts).

85 Skat. *ADBG* 5. panta 6. punkta 4. apakšpunktu.

– *Ievada apsvērumi un principu pārskats*

136. Jāatgādina, ka VDAR mērķis – kā izriet no tās 1. panta un 1. un 10. apsvēruma – citastarp ir nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību fizisko personu pamattiesībām un pamatbrīvībām, jo īpaši viņu tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību saistībā ar personas datu apstrādi, kas nostiprinātas Hartas 8. panta 1. punktā un LESD 16. panta 1. punktā un ir cieši saistītas ar Hartas 7. pantā nostiprinātajām tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību.

137. Šajā ziņā Hartas 7. un 8. pantā garantētās pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību nav absolūtas tiesības. Tām var tikt noteikti ierobežojumi, ja atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam tie ir paredzēti tiesību aktos un tajos tiek respektēta pamattiesību būtība, kā arī samērīguma princips [86].

138. Šajā lietā attiecīgo sportistu personas dati ir publicēti, pamatojoties uz *juridisku pienākumu*, kas pārziņiem ir noteikts ar valsts tiesību aktiem [87].

139. Tādējādi var uzskatīt, ka uz šo datu apstrādi attiecas VDAR 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kurā noteikts, ka apstrāde ir likumīga, ja tā vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu. Ņemot vērā to, ka dopinga apkarošanu var uzskatīt par uzdevumu, kas tiek veikts sabiedrības interesēs [88], uz attiecīgo apstrādi var attiekties arī VDAR 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētais nosacījums. Tomēr nav nepieciešams izlemt, kurš no šiem likumības nosacījumiem ir piemērojams šajā lietā, vai arī ir piemērojami abi [89].

140. VDAR 6. panta 3. punktā attiecībā uz šiem abiem apstrādes likumīguma nosacījumiem, kas noteikti VDAR 6. panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā, ir precizēts, ka apstrādes pamatu nosaka ar Savienības tiesību aktiem vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim, un ka šim juridiskajam pamatam ir jāatbilst *sabiedrības interešu mērķim* un jābūt *samērīgam* ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

141. Tāpat jebkurai personas datu apstrādei cita starpā jāatbilst *VDAR 5. panta 1. punktā* noteiktajiem principiem, jo īpaši likumīguma un "datu minimizēšanas" principiem, kas noteikti šīs tiesību normas attiecīgi a) un c) apakšpunktā. Saskaņā ar minimizēšanas principu personas datiem jābūt adekvātiem, atbilstīgiem un jāietver tikai tas, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos, un tas atspoguļo minēto samērīguma principu [90].

142. Tādējādi iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi nozīmē, ka jānoskaidro, vai tādi valsts tiesību akti kā attiecīgās datu apstrādes juridiskais pamats atbilst no šīm tiesību normām izrietošajām prasībām, proti, ka tie atbilst sabiedrības interešu mērķim un ir samērīgi ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

86 Skat. spriedumu *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija* (70. punkts un tajā minētā judikatūra).

87 *NADA* un *ÖADR* ir pienākums publicēt attiecīgo informāciju saskaņā ar attiecīgi *ADBG* 5. panta 6. punkta 4. apakšpunktu un 21. panta 3. punktu.

88 Šis jautājums šeit netiek apstrīdēts, un, manuprāt, nav nekādu šaubu par uzdevuma veikšanu sabiedrības interesēs, ņemot vērā antidopinga tiesiskā regulējuma vispārējās intereses (skat. spriedumu *Meca-Medina* un *Majcen*/Komisija (43. punkts)).

89 Viena apstrādes darbība var kalpot vairākiem likumīgiem apstrādes nolūkiem (skat. spriedumu, 2025. gada 3. aprīlis, *Ministerstvo zdravotnictví* (Juridiskas personas pārstāvja dati) (C-710/23, EU:C:2025:231, 42. punkts)), un pietiek ar vienu no šiem likumīgajiem iemesliem (skat. spriedumus *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija* (71. punkts), un 2024. gada 12. septembris, *HTB Neunte Immobilien Portfolio* un *Ökorenta Neue Energien Ökostabil IV* (C-17/22 un C-18/22, EU:C:2024:738, 38. punkts)).

90 Skat. spriedumu Latvijas Republikas Saeima (98. punkts un tajā minētā judikatūra).

143. Šajā lietā saistībā ar dopinga apkarošanu sportā, kas neapšaubāmi ir mērķis sabiedrības interesēs, sodi ir piemēroti par antidopinga noteikumu pārkāpumiem. Turklāt attiecīgo personas datu izpaušana plašai sabiedrībai ir veikta, pamatojoties uz diviem vienlīdz leģitīmiem mērķiem, uz kuriem ieinteresētās personas un Austrijas valdība atsaucās tiesas sēdē. Pirmkārt, mērķis ir *atturēt* sportistus no antidopinga noteikumu pārkāpumiem un tādējādi novērst dopinga lietošanu sportā. Otrkārt, mērķis ir *novērst* antidopinga noteikumu *apiešanu*, informējot visas personas, kas varētu sponsorēt vai iesaistīt attiecīgo sportistu, ka viņš ir atstādināts [91].

144. Līdz ar to iesniedzējtiesai jāpārbauda, vai valsts tiesiskais regulējums, kas paredz attiecīgo apstrādi, kā to īsteno *NADA* un *ÖADR*, ir piemērots ar to saistīto sabiedrības interešu mērķu sasniegšanas veicināšanai, kā arī vai tas ir *nepieciešams* un *samērīgs* ar šiem mērķiem, savukārt Tiesas kompetencē ir sniegt tai vajadzīgos interpretācijas elementus.

– *Par publicēšanas piemērotību izvirzīto mērķu sasniegšanai*

145. Manuprāt, var uzskatīt, ka ar attiecīgo datu publicēšanu bez lielām grūtībām var sasniegt abus izvirzītos mērķus.

146. Pirmkārt, publicējot sodītā sportista vārdu, kā arī viņa atstādināšanas iemeslus un ilgumu, plaša sabiedrība tiek informēta par to, ka dopinga lietošana nepaliek nesodīta un ka sods tiek ne tikai piemērots, bet arī publiskots, nosaucot vārdā personu, kurai piemērots atstādināšanas sods. Tas mudina sabiedrību, tostarp profesionālos un amatiersportistus, atturēties no antidopinga noteikumu pārkāpšanas, un tādējādi atbilst atturēšanas un preventīvajam mērķim.

147. Otrkārt, šīs atstādināšanas publicēšana ļauj arī informēt personas, kuras varētu vēlēties nodarbināt attiecīgo sportistu jebkādā amatā saistībā ar sportu, ka viņš ir atstādināts un nedrīkst veikt ar sportu saistītas funkcijas. Jāpiebilst, ka arī biedrošanās ar atstādināto sportistu ir antidopinga tiesiskā regulējuma pārkāpums [92]. Tāpēc šāda publicēšana var palīdzēt izvairīties no tā, ka pārkāpumi tiek izdarīti nezināšanas dēļ.

148. Savukārt es nesaskatu, kā izvirzītos mērķus ļauj sasniegt tas, ka *ÖADR* publicē attiecīgās iespējamās aizliegtās vielas nosaukumu, lai gan valsts tiesību akti to skaidri neparedz. Tik detalizēti aprakstīt konstatēto pārkāpumu nav nepieciešams ne atturēšanas mērķa, ne mērķa novērst antidopinga noteikumu apiešanu labad.

– *Par publicēšanas nepieciešamību, lai sasniegtu izvirzītos mērķus*

149. Saskaņā ar VDAR 39. apsvērumu attiecīgās apstrādes nepieciešamības pārbaude, ņemot vērā izvirzītos mērķus, nozīmē, ka jāpārbauda, vai pastāv alternatīvi pasākumi, kas mazāk ierobežo Hartas 7. un 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, bet ir tikpat efektīvi, lai sasniegtu izvirzīto mērķi [93].

[91] Turklāt šie divi mērķi atbilst tiem, kurus *WADA* ir minējusi apspriedēs ar 29. panta datu aizsardzības darba grupu un kuri ir iekļauti otrajā atzinumā 4/2009, kas pieņemts 2009. gada 6. februārī, par Pasaules Antidopinga aģentūras (*WADA*) Starptautisko Privātuma un personas datu aizsardzības standartu, ar to saistītajiem *WADA* kodeksa noteikumiem un citiem privātuma jautājumiem kontekstā ar *WADA* un (valsts) antidopinga organizāciju cīņu pret dopingu sportā (3.6. punkts par sodiem; turpmāk tekstā – "Atzinums 4/2009").

[92] Saskaņā ar *ADBG* 1. panta 2. punkta 8. apakšpunktu, ja sportists, kuram piemērots aizliegums vai sods, sazinās ar sportista palīgpersonāla locekli, tas var būt antidopinga pārkāpums.

[93] Šajā nozīmē skat. spriedumu Latvijas Republikas Saeima (109. un 110. punkts).

150. Pirmkārt, attiecībā uz atturēšanas mērķi attiecīgo sportistu vārda publiskošana man nešķiet absolūti nepieciešama visos gadījumos.

151. Protams, atturēšana ir vēl efektīvāka, ja, it īpaši slavena sportista gadījumā, līdz ar sodu tiek publiskots arī tā vārds. Augsta līmeņa un zināmā mērā atpazīstamiem sportistiem šajā ziņā ir īpaša atbildība, un tādēļ viņu vārda publiskošanai varētu būt pat vēl lielāka nozīme, ņemot vērā izvirzīto mērķi.

152. Tomēr attiecībā uz profesionāliem sportistiem, uz kuriem neattiecas *ADBG* paredzētie izņēmumi, valsts tiesību aktos ir paredzēta viņu vārda automātiska publiskošana, tādējādi, publicējot to tiešsaistē, tvērums kļūst neierobežots [94] un netiek ņemti vērā konkrēti apstākļi, kas saistīti ar individuāliem apstākļiem (sportista reputācija, sacensību līmenis, recidīvs, tīša rīcība u.c.). Šajā ziņā uzskatu, ka šīs valsts tiesību normas, ņemot vērā to vispārējo raksturu, iespējams, pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai novērstu dopinga lietošanu atturošā veidā.

153. Otrkārt, attiecībā uz mērķi novērst, ka tiek apiets aizliegums biedroties ar atstādinātu personu, tas nozīmē, ka jāzina, par kuru sportistu ir runa. Tas rada nepieciešamību atklāt atstādinātās personas vārdu un uzvārdu. Šajā ziņā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka saskaņā ar *ADBG* 1. panta 2. punkta 8) apakšpunktu, ja sportists, kuram piemērots aizliegums vai sods, sazinās ar sportista palīgpersonāla locekli, tas var būt antidopinga pārkāpums.

154. Tomēr publicēšanas neierobežotais tvērums saistībā ar datu ievietošanu internetā, šķiet, pārsniedz to, kas nepieciešams [95].

155. Šķiet, šis mērķis novērst noteikumu apiešanu galvenokārt attiecas uz sporta nozari [96] un ir adresēts personām, kas atbildīgas par sodu izpildi, vai personām, kas atbildīgas par sporta iestāžu vai sporta apvienību vadību. Šajā kontekstā šķiet, ka attiecīgā sportista identitātes izpaušana ierobežotākā veidā varētu efektīvi sasniegt mērķi un mazāk kaitēt personas datu aizsardzībai. Turklāt *NADA* tiesas sēdē paskaidroja, ka attiecībā uz dažām zemāka līmeņa sportistu kategorijām informāciju par atstādināšanu var sniegt ar federāciju starpniecību.

156. Ierobežotāka publikācija, protams, neļautu uzņēmējiem vai darba devējiem, kas nav saistīti ar sporta nozari, uzzināt, ka attiecīgais sportists ir atstādināts un ka viņiem ir aizliegts ar viņu biedroties. Tomēr, ja šāda neinformēta persona tiktu vainota par biedrošanos ar atstādināto personu (sportistu vai citu personu), manuprāt, noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu šādā gadījumā ļautu noskaidrot, vai šī "biedrošanās" ir vai nav bijusi apzināta un ar nodomu [97]. Un otrādi, ja internetā publicētā informācija par atstādināšanu ir sasaistāma ar attiecīgo atstādinātās personas vārdu, uzvārdu, manuprāt, galu galā tas nozīmē, ka ikvienam ir pienākums

[94] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 22. novembris, *Luxembourg Business Registers* (C-37/20 un C-601/20, EU:C:2022:912, 42. punkts).

[95] Šajā ziņā skat. arī 29. panta datu aizsardzības darba grupas atrunas, kas izklāstītas Atzinuma 4/2009 3.6.1. punktā. Interesanti ir arī atzīmēt, ka *WADC* 2009. gada redakcijā 14.2.4. pantā bija paredzēts, ka publicēšana jāīsteno tādējādi, ka vismaz vienu gadu prasītā informācija ir publiskota antidopinga organizācijas *interneta vietnē*, savukārt *WADC* vēlākajās versijās šī prasība par publicēšanu internetā vairs neparādās. Jāpiebilst, ka Vācijā antidopinga organizācija šo informāciju publicē iekšējā drukātā izdevumā (skat. Vācijas *NADA* tīmekļvietni, kas pieejama https://www.nada.de/service/news/newsdetail/veroeffentlichung-von-sanktionsentscheidungen).

[96] Saskaņā ar *WADC* 2.10. pantu un tam pievienoto komentāru 15. zemsvītras piezīmē, šķiet, galvenokārt runa ir par to, ka jānodrošina, ka sportisti un citas personas nedrīkst sadarboties ar "tiesnešiem, treneriem un ārstiem vai citiem sportistu palīgpersonāla locekļiem, kuri ir diskvalificēti kāda antidopinga noteikuma pārkāpuma dēļ vai kuriem ir piespriests kriminālsods vai noteiktas disciplināras sankcijas saistībā ar dopinga lietošanu. Tas arī aizliedz biedroties ar jebkuru citu sportistu, kurš diskvalifikācijas laikā pilda trenera vai sportistu palīgpersonāla locekļa pienākumus."

[97] Turklāt norādīšu, ka *WADA* uzskata – lai konstatētu aizlieguma biedroties ar atstādināto personu pārkāpumu, antidopinga organizācijai ir jāpārliecinās, ka sportists vai cita persona zina par attiecīgā sportistu palīgpersonāla locekļa diskvalificējošo statusu (*WADC* 2.10.2. pants).

pārliecināties, vai persona, ar kuru tiek slēgts līgums vai notiek biedrošanās, ir vai nav atstādināta. Šādas vispārējas aizdomas, ko izraisa "sportistu reģistra" publicēšana tiešsaistē, manuprāt, pārsniedz izvirzīto mērķi.

157. Piebildīšu – tas, ka *NADA* un *ÖADR* ir izvēlējušās publicēšanu tiešsaistē, iespējams, vēl vairāk pārkāpj tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo īpaši ņemot vērā tās *urbi et orbi* tvērumu [98]. To atzīst arī 29. panta datu aizsardzības darba grupa, kas uzsver, ka pastāv risks, ka tiešsaistē publicētus datus aizskarošākā veidā var izmantot citiem mērķiem vai turpmākai apstrādei [99].

158. Manuprāt, nominatīva publicēšana, bet tikai attiecīgajām iestādēm un sporta federācijām, ko papildinātu, piemēram, ar pseidonimizētu datu publicēšanu internetā, ļautu sasniegt abus izvirzītos mērķus tādā veidā, kas mazāk kaitētu personas datu aizsardzībai un labāk atbilstu datu minimizēšanas principam.

159. Piebildīšu, ka mani nepārliecina *NADA* izvirzītais arguments, kura pamatā ir salīdzinājums ar sodu publicēšanu citās profesijās, piemēram, attiecībā uz advokātiem vai veselības aprūpes jomas profesijām. Kā šajā ziņā norādīja Nīderlandes valdība, atstādināto advokātu vai ārstu vārdu publiskošana varētu būt nepieciešama, jo ikviens var būt tiesību subjekts vai pacients, turpretī dopinga kontekstā pietiek ar to, ka attiecīgā sportista vārds un uzvārds ir zināms sporta aprindās, attiecīgajās sporta federācijās, izņemot īpašus gadījumus, kas jāizvērtē katrā konkrētā gadījumā.

160. Līdz ar to man ir nopietnas šaubas par attiecīgās apstrādes *nepieciešamību*, ņemot vērā izvirzītos mērķus.

– *Par samērīgumu "stricto sensu", proti, esošo interešu izsvēršanu*

161. Lai izvērtētu attiecīgās apstrādes *samērīgumu*, jāizsver dažādas attiecīgās tiesības, brīvības vai intereses. Vispārējo interešu mērķa sasniegšanā nevar neņemt vērā, ka tas jāsalāgo ar attiecīgajām pamattiesībām, šajā lietā tas nozīmē, ka jāizsver, no vienas puses, vispārējo interešu mērķis un, no otras puses, tās personas tiesības, kuras personas dati tiek izpausti [100].

162. Jāpiebilst, ka šīs analīzes kontekstā jāņem vērā atbildes, ko Tiesa sniegs uz otro prejudiciālo jautājumu par veselības datu esamību VDAR 9. panta izpratnē un uz piekto prejudiciālo jautājumu saistībā ar datiem par sodāmību un pārkāpumiem, uz kuriem attiecas VDAR 10. pants. Sensitīvu datu "minimizēšanas" principa ievērošana VDAR 9. panta izpratnē neliedz publiski izpaust personas datus, ja šī izpaušana ir nepieciešama un samērīga [101]. Tas tā ir pat tad, kad uz attiecīgajiem datiem attiecas VDAR 10. pants, ja vien tiesību normās, ar kurām ir atļauta šī

98 Skat. Spriedumu *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija* (102. punkts), kurā ņemts vērā tas, ka, publiskojot tiešsaistē, attiecīgie personas dati tiek padarīti par brīvi pieejamiem internetā visplašākajai sabiedrībai un līdz ar to – potenciāli neierobežotam personu lokam. Strasbūras tiesa ir ņēmusi vērā arī to, kāda veida datu nesējs tiek izmantots personas datu publiskošanai, un atzinusi, ka izplatīšana internetā šajā ziņā rada īpašu risku (ECT, 2023. gada 9. marts, L.B. pret Ungāriju (CE:ECHR:2023:0309JUD003634516, 121. punkts)).

99 Skat. Atzinumu 4/2009 (3.6.1. un 3.6.2. punkts par sodiem).

100 Šajā nozīmē skat. spriedumu *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija* (98. punkts un tajā minētā judikatūra).

101 Skat. VDAR 9. panta 2. punkta g) apakšpunktu.

izpaušana, ir paredzētas atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām [102]. Ņemot to vērā, attiecībā uz datiem, kuriem piemērojamas šīs divas tiesību normas, datu subjektu interesēm ir īpaša nozīme, izsverot esošās intereses [103].

163. Šajā lietā attiecīgā apstrāde, kas ietver attiecīgā sportista identitātes publiskošanu tiešsaistē, ir būtiska iejaukšanās pamattiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību un var izraisīt sabiedrības nosodījumu un datu subjekta stigmatizāciju. Turklāt šeit bija gribēts "elektroniskā pīlāra" efekts.

164. Tādēļ šīs iejaukšanās smaguma pakāpe jāsamēro ar mērķu nozīmīgumu, kas jāsasniedz ar publicēšanu.

165. Jānorāda, ka iesniedzējtiesas uzdotais jautājums attiecas uz profesionālo sportistu datu publicēšanu, kas paredzēta *ADBG* un ko īsteno *NADA* un *ÖADR*, un uz profesionāliem sportistiem neattiecas paredzētie izņēmumi (kas attiecas uz amatiersportistiem, neaizsargātām personām un "trauksmes cēlējiem"). Attiecībā uz tiem publicēšana ir *nominatīva* un turklāt ar *neierobežotu tvērumu*, jo tiek izplatīta plašai sabiedrībai internetā, *dažkārt uz neierobežotu laiku* gadījumā, kad persona tiek atstādināta uz mūžu (attiecībā uz vienu no prasītājiem pamatlietā), *sistemātiska* un *automātiska*, kas saskaņā ar *ADBG* neparedz nekādu individuālu izvērtējumu atkarībā no apstākļiem.

166. Ar visu piesardzību, ar kādu vienmēr ir jāaplūko samērīguma pārbaudes aspekts [104], es sliecos domāt, ka šo dažādo faktoru kombinācija (publicēšanas nominatīvais raksturs, neierobežotība, sistemātiskums un automātiskums) noteiktos apstākļos var radīt tādu iejaukšanos datu subjekta tiesībās uz personas datu aizsardzību, kas neatbilst prasībām līdzsvaroti izsvērt esošās dažādās intereses.

167. Piemēram, ja sods – atstādināšana uz ilgu laiku [105] vai pat uz mūžu – ir piemērots mazpazīstamam sportistam, kura profesionālā sporta dzīve jau kādu laiku ir beigusies, varētu uzskatīt, ka viņa personas datu likumīga publicēšana laika gaitā kļūst pārmērīga, ņemot vērā izvirzītos mērķus.

168. *NADA* apgalvo, ka nebūtu jāveic nekāda nošķiršana atkarībā no izdarīto pārkāpumu smaguma pakāpes vai atkārtošanās, jo tas tiek ņemts vērā soda noteikšanas posmā un neietekmē publicēšanu, kas jāveic neatkarīgi no apstākļiem. Mani šī argumentācija nepārliecina. Publicēšana atbilst mērķiem, kuri, lai gan ietilpst dopinga apkarošanas jomā, ir specifiski un ietver esošo interešu izsvēršanu, ļaujot ņemt vērā VDAR prasības, kuras netiek ņemtas vērā antidopinga soda noteikšanas posmā.

[102] Skat. spriedumus, 2019. gada 24. septembris, GC u.c. (Atsauču uz sensitīviem datiem atsaistīšana), C-136/17, EU:C:2019:773, 73. punkts), un Latvijas Republikas Saeima (104. punkts).

[103] Samērīguma pārbaudi veic, jo īpaši ņemot vērā to, ka dati tiek uzskatīti par sensitīviem (skat. spriedumus, 2019. gada 11. decembris, *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA* (C-708/18, EU:C:2019:1064, 57. punkts), un *Vyriausioji pakalpojumu etikos komisija* (99. punkts)).

[104] Skat. ģenerāladvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumus apvienotajās lietās *Digital Rights Ireland* u.c. (C-293/12 un C-594/12, EU:C:2013:845, 149. punkts), kas citā juridiskā kontekstā attiecas uz datu saglabāšanas ilguma samērīgumu.

[105] Šajā ziņā skat. Dellaux, J., "La réglementation de la lutte contre le dopage à l'aune de la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme, ou quand la pratique sportive justifie des restrictions importantes au droit au respect au la vie privée", *Revue trimestrielle des droits de l'homme*, Anthémis, Nr. 116, 2018, it īpaši 899.–900. lpp.

169. Tādējādi uzskatu, ka tāds pienākums publicēt personas datus, kāds izriet no *ADBG* un ko īsteno *ÖADR* un *NADA*, ir pieļaujams tikai tiktāl, ciktāl, ņemot vērā atturēšanas mērķi un mērķi novērst antidopinga noteikumu apiešanu, tas ir samērīgs, it īpaši publicēšanas tvēruma un ilguma ziņā, ņemot vērā attiecīgos konkrētos apstākļus, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par izsvēršanas brīdi

170. Iesniedzējtiesa jautā, vai VDAR ir prasīts, lai pārzinis pirms publicēšanas katrā gadījumā atsevišķi izsvērtu esošās intereses, vai arī pietiek ar likumdevēja paredzēto samērīguma pārbaudi.

171. Šajā lietā likumdevējs ir paredzējis iepriekš noteiktas situācijas neatkarīgi no katra atsevišķa gadījuma apstākļiem, atsaucoties uz publicēšanas elementiem un paredzot zināmus izņēmumus. Šādi rīkojoties, tas jau bija norādījis publicēšanas pamatojumu un zināmā mērā izsvēris to sportistu intereses, kuru personas dati tiek izpausti, no vienas puses, ar interesēm apkarot dopinga lietošanu, no otras puses.

172. Tomēr jāatzīmē, ka attiecīgās valsts antidopinga iestādes (šajā gadījumā *NADA* un *ÖADR*) kā valsts likumdevēja iecelti pārziņi saskaņā ar VDAR 5. panta 2. punktu joprojām ir atbildīgas par apstrādes īstenošanu un ir pārskatatbildīgas ("accountable") par šīs apstrādes likumības un samērīguma principu ievērošanu, kā arī par minimizēšanas principa ievērošanu. Turklāt tām jāspēj pierādīt, ka tiek ievērots šīs normas 1. punkts.

173. Saskaņā ar VDAR 24. panta 1. punktu un 25. panta 1. punktu tām arī jāīsteno atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi (piemēram, pseidonimizācija) *gan apstrādes līdzekļu noteikšanas, gan pašas apstrādes laikā*. Šie pasākumi, kas jāpārskata un vajadzības gadījumā jāatjaunina, ir paredzēti, lai efektīvi īstenotu datu aizsardzības principus un nodrošinātu apstrādei nepieciešamās garantijas ar nolūku izpildīt VDAR prasības un aizsargāt datu subjekta tiesības [106].

174. Turklāt atzīmēšu, ka šajā lietā, lai gan likumdevējs ir noteicis apstrādes mērķus un daļēji arī šīs apstrādes līdzekļus, tieši *NADA* un *ÖADR* kā datu pārziņi, kas ir atbildīgi par tās īstenošanu, ir izvēlējušies publicēšanu internetā, turklāt *ÖADR* ir izvēlējusies arī publicēt attiecīgās, iespējams, aizliegtās vielas nosaukumu.

175. Šādā kontekstā, manuprāt, atbilde uz uzdoto jautājumu ir saistīta ar pārzinim piemērojamo valsts tiesību akta saturu un precizitātes pakāpi. Man šķiet, tas, ka valsts likumdevējs ir paredzējis publicēšanas principu, neatbrīvo pārzini no pienākuma ievērot VDAR prasības un aizsargāt datu subjektu tiesības. Tas var nozīmēt, ka pārzinim jāņem vērā konkrētie lietas apstākļi, piemērojot valsts tiesību aktus [107]. Turklāt atzīmēšu, ka tam šajā lietā obligāti katrā gadījumā atsevišķi jāizsver datu publicēšana saistībā ar atstādinātajiem sportistiem, uz kuriem attiecas *ADBG* minētie izņēmumi.

[106] Skat. Delforges, A., "Titre 8 – Les obligations générales du responsable du traitement et la place du sous-traitant", no: *Le règlement général sur la protection des données (RGPD/GDPR)*, Larcier, Brisele, 2018 (1. izd.), 371.–406. lpp.

[107] Šajā ziņā skat. Atzinumu 4/2009 (3.6. punkts par sodiem), kurā ieteikts, piemēram, jo īpaši ņemt vērā antidopinga pārkāpuma smaguma pakāpi, konstatēto pārkāpumu skaitu, sportista sacensību līmeni un lietas iespējamo atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos.

176. Tādējādi uzskatu, ka iepriekš minētajās VDAR tiesību normās, pat ja tajās netiek prasīts visos gadījumos izsvērt esošās intereses, tomēr varētu būt prasīts pārzinim katrā konkrētā gadījumā to darīt, it īpaši nosakot apstrādes līdzekļus, tātad arī pirms publicēšanas. Šajā ziņā varētu ņemt vērā tādus faktorus kā apstrādes raksturs, tvērums, konteksts un mērķi, kā arī datu subjektu tiesību un brīvību apdraudējumu, kas var atšķirties varbūtības un smaguma pakāpes ziņā.

177. Ne arguments, ka šāda pārzinim piešķirtā rīcības brīvība var diskriminēt sportistus, kas atrodas salīdzināmās situācijās, ne arī patvaļas, ļaunprātīgas izmantošanas vai pat korupcijas risks, uz ko it īpaši atsaucas Komisija un *NADA*, nevar atspēkot atteikšanos no šādas katra konkrētā gadījuma izsvēršanas, kas veicama, lai apstrādātu personas datus saskaņā ar VDAR. Šāda izsvēršana var tieši novērst diskrimināciju, kas varētu rasties, piemērojot vienādu attieksmi dažādām situācijām.

178. No tā izriet, manuprāt, ka VDAR 5. un 6. pants, lasot tos kopsakarā ar visiem pārzinim uzliktajiem pienākumiem un atbildību, jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz pārzinim pirms minētās datu apstrādes katrā gadījumā atsevišķi izsvērt esošās intereses un noteiktos apstākļos šāda izsvēršana līdzsvarošana pat tiek prasīta, ja tā nepieciešama, lai personas datus apstrādātu atbilstoši VDAR.

Secinājumi par trešo un ceturto jautājumu

179. Ņemot vērā iepriekš minēto, ierosinu Tiesai atbildēt uz trešo jautājumu, ka VDAR 5. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts un 6. panta 3. punkta otrā daļa jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts antidopinga iestādēm noteiktais pienākums publicēt personas datus, piemēram, par antidopinga tiesiskā regulējuma pārkāpumu sodīto sportistu vārdu un uzvārdu, atstādināšanas ilgumu un tās iemeslus (it īpaši aizliegtās vielas nosaukumu), ja, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus, nav izpildīta vai vairs netiek izpildīta samērīguma prasība, it īpaši attiecībā uz publicēšanas tvērumu un ilgumu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

180. Attiecībā uz ceturto jautājumu ierosinu Tiesai atzīt, ka VDAR 5. un 6. pants, lasot tos kopsakarā ar visiem pārzinim uzliktajiem pienākumiem un atbildību, jāinterpretē tādējādi, ka pārzinim pirms datu apstrādes ir pienākums katrā konkrētajā gadījumā izsvērt esošās intereses, ja izsvēršana nepieciešama, lai personas datus apstrādātu atbilstoši VDAR.

Par septīto jautājumu

181. Lai izprastu septīto jautājumu, ir vērts atgādināt, kādā kontekstā tas ir uzdots. Prasītāja YT, vēl pirms viņas personas dati tika publicēti *NADA* un *ÖADR* tīmekļvietnēs, iesniedza sūdzību Austrijas datu aizsardzības iestādei, pamatojoties uz VDAR 17. pantu, kas paredz tiesības uz dzēšanu. Pēdējā minētā iestāde noraidīja YT sūdzību, jo attiecīgie dati vēl nebija publicēti. Austrijas datu aizsardzības iestādes lēmums noraidīt sūdzību tika pārsūdzēts, un šīs pārskatīšanas procedūras gaitā minētie dati tika publicēti.

182. Ar septīto prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa, pirmkārt, jautā, vai ir pieņemama sūdzība, kas iesniegta saskaņā ar VDAR 77. pantu saistībā ar tiesību uz dzēšanu (VDAR 17. pants) iespējamo pārkāpumu, kaut arī datu subjekta personas datu apstrāde vēl nebija notikusi brīdī, kad sūdzība tika iesniegta uzraudzības iestādei, un brīdī, kad šī iestāde pieņēma lēmumu.

183. Otrkārt, tā jautā par šādas sūdzības pieņemamību *a posteriori*, ja sūdzības iesniegšanas brīdī jau bijušas konkrētas norādes, ka pārzinis nenovēršami vai tuvākajā nākotnē veiks personas datu apstrādi.

Vai sūdzība uzraudzības iestādei pirms datu apstrādes ir pieņemama?

184. VDAR 77. panta 1. punktā ir paredzēts, ka datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ja "datu subjekts uzskata, ka viņa personas datu apstrāde pārkāpj šo regulu".

185. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot šo tiesību normu, es ņemšu vērā ne tikai tās tekstu, bet arī kontekstu un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķus [108].

186. Pirmkārt, VDAR 77. panta tekstā nav noteikts, kādā termiņā jāiesniedz sūdzība par personas datu apstrādi. Gadījumos, kad apstrāde ir notikusi un pēc tam tiek apstrīdēta, jo agrāk tiek iesniegta sūdzība, jo ātrāk iestāde var veikt pārbaudes un nodrošināt datu subjekta aizsardzību [109]. Savukārt VDAR 77. panta 1. punkts neparedz situāciju, kad apstrāde vēl nav notikusi. Šajā ziņā jānorāda, ka šajā tiesību normā vārds "pārkāpj" ir lietots tagadnes formā, kas, šķiet, nozīmē, ka apstrādei jau ir jābūt notikušai, taču nav izslēgta iespēja, ka apstrāde tiks veikta nākotnē [110].

187. Otrkārt, ņemot vērā kontekstu, būtu jāatsaucas uz uzraudzības iestāžu uzdevumiem un pilnvarām. Šajā ziņā, pamatojoties uz VDAR 57. panta 1. punkta f) apakšpunktu, katrai uzraudzības iestādei ir pienākums izskatīt datu subjekta iesniegtās sūdzības, atbilstošā apjomā izmeklēt jautājumu un saprātīgā termiņā informēt sūdzības iesniedzēju par lietas virzību un izmeklēšanas rezultātiem. Uzraudzības iestādei šāda sūdzība jāizskata "ar visu pienācīgo rūpību" [111].

188. Turklāt saskaņā ar VDAR 58. panta 1. punktu katrai uzraudzības iestādei ir piešķirtas ievērojamas *izmeklēšanas* pilnvaras iesniegto sūdzību izskatīšanai. Ja šī iestāde izmeklēšanas noslēgumā konstatē šīs regulas tiesību normu pārkāpumu, tai ir pienācīgi jārīkojas, lai novērstu konstatēto trūkumu. Šajā saistībā VDAR 58. panta 2. punktā ir uzskaitītas dažādas *korektīvas pilnvaras*, ko uzraudzības iestāde var izmantot, un tai šajā ziņā ir rīcības brīvība piemērotu un nepieciešamu līdzekļu izvēlē [112]. VDAR 58. panta 2. punkta a) apakšpunktā uzraudzības iestādei ir paredzētas citstarp šādas pilnvaras – tā var *brīdināt* pārzini, ka ar *paredzētajām* apstrādes darbībām, *iespējams*, var tikt pārkāpti šīs regulas noteikumi, un to var raksturot kā datu subjekta tiesības "*aizsargājošu*" pieeju [113].

[108] Skat. spriedumus, 2023. gada 12. janvāris, *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (C-132/21, turpmāk tekstā – "spriedums *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*", EU:C:2023:2, 32. punkts), un 2025. gada 9. janvāris, *Österreichische Datenschutzbehörde* (Pārmērīgi pieprasījumi) (C-416/23, EU:C:2025:3, 24. punkts).

[109] Šajā nozīmē skat. Spiecker gen. Döhmann, I., u.c., *General Data Protection Regulation: Article-by-Article Commentary*, Nomos – Beck – Hart, 2023, it īpaši 1010.–1017. lpp.

[110] Tas tiesa, kā norāda Austrijas un Somijas valdības, sprieduma *Lindenapotheke* 47. punktā ir norādīts, ka "VDAR VIII nodaļa reglamentē tostarp tiesību aizsardzības līdzekļus, kas ļauj aizsargāt datu subjekta tiesības gadījumā, ja ir aizdomas, ka viņa personas dati *ir apstrādāti* pretēji minētās regulas noteikumiem" (mans izcēlums). Tomēr termins "tostarp" liek man šo argumentu piezemēt, it īpaši tāpēc, ka šajā lietā nekādā veidā netika aplūkots jautājums par vēl nenotikušu apstrādi.

[111] Skat. spriedumu, 2023. gada 7. decembris, *SCHUFA Holding* (Atbrīvošana no atlikušajām parādsaistībām) (C-26/22 un C-64/22, turpmāk tekstā – "spriedums *SCHUFA Holding*", EU:C:2023:958, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

[112] Skat. spriedumu *SCHUFA Holding* (68. punkts un tajā minētā judikatūra).

[113] Skat. arī spriedumu, 2025. gada 4. septembris, *Quirin Privatbank* (C-655/23, EU:C:2025:655, 43.–50. punkts), par iespēju novērst personas datu atkārtotu nelikumīgu apstrādi. Skat. arī *Oberlandsgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija) lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā *CRIF* (C-40/25), kas šo secinājumu gatavošanas brīdī vēl nav izskatīts, par iespēju pieprasīt pārzinim atturēties no jebkādas turpmākas nelikumīgas personas datu nosūtīšanas.

189. Visu šo prasību un uzraudzības iestāžu pilnvaru mērķis ir stiprināt sūdzību procedūru, lai tā kļūtu par mehānismu, ar kuru var efektīvi aizsargāt datu subjektu tiesības un intereses, t.i., par "patiesu tiesību aizsardzības līdzekli administratīvā kārtā" [114].

190. Tāpat saistībā ar konteksta elementiem jāpiemin, kā to uzsvērusi Komisija, ka pārzinim ir jāpilda noteikti pienākumi un it īpaši jāinformē datu subjekts *pirms* apstrādes [115].

191. Tāpēc, manuprāt, VDAR kontekstā *a priori* nevar izslēgt, ka uzraudzības iestādes izmanto aizsargājošu vai preventīvu pieeju sūdzību izskatīšanā.

192. Treškārt, šādu interpretāciju apstiprina regulā izvirzītie mērķi. No regulas 10. apsvēruma izriet, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām attiecībā uz personas datu apstrādi Savienībā. Šīs pašas regulas 11. apsvērumā ir arī teikts – lai personas datu aizsardzība visā Savienībā būtu efektīva, nepieciešams stiprināt datu subjektu tiesības.

193. Uzraudzības iestāžu pienākuma izskatīt sūdzības saskaņā ar VDAR 57. panta 1. punkta f) apakšpunktu ierobežošana, interpretējot šīs regulas 77. panta 1. punktu tādējādi, ka tas izslēdz jebkādu iespēju iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei "saistībā ar apstrādi", varētu būt pretrunā minētās regulas mērķiem, it īpaši mērķim nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām attiecībā uz personas datu apstrādi Savienībā.

194. Tāpēc, ņemot vērā visus šos apsvērumus, uzskatu, ka nevar izslēgt, ka sūdzība, kas iesniegta saskaņā ar VDAR 77. pantu, var būt pieņemama, neraugoties uz to, ka brīdī, kad sūdzība iesniegta uzraudzības iestādei, datu subjekta personas datu apstrāde vēl nav notikusi.

195. Tomēr, tāpat kā Komisija un Austrijas valdība, es uzskatu, ka apgalvotajam VDAR pārkāpumam jābūt tādam, kas uz to attiecas, un ka attiecīgā apstrāde, kas šajā gadījumā ir personas datu publicēšana, nevar būt tikai hipotētiska [116].

196. Šajā lietā Tiesai ir iesniegts lūgums, kas pamatots ar VDAR 17. pantu, saistībā ar sūdzību, kurā lūgts dzēst attiecīgos datus, jo attiecīgā prasītāja pamatlietā (YT) šajā ziņā bija norādījusi, ka viņas datu publicēšana ir "gandrīz noteikti nenovēršama".

197. Tomēr sūdzībā, kurā tiek lūgts dzēst šos datus (tāpat kā, piemēram, lūgums par datu labošanu), tiek hipotētiski pieņemts, ka attiecīgā apstrāde, šajā gadījumā datu publicēšana, jau ir notikusi. Šķiet, datu pārzinim nav iespējams rīkoties pēc šādas sūdzības un dzēst datus, ja tie vēl nav publiskoti, ja vien sūdzība netiek interpretēta tādējādi, ka tā faktiski vērsta uz to, lai *novērstu* datu publicēšanu [117] (nevis šo datu dzēšanu), un tas ir jāpārbauda valsts tiesai.

[114] Skat. spriedumus *SCHUFA Holding* (58. punkts), un 2024. gada 26. septembris, *Land Hessen* (Datu aizsardzības iestādes pienākums rīkoties) (C-768/21, EU:C:2024:785, 35. punkts). Skat. arī ģenerāladvokāta P. Pikamēes [*P. Pikamäe*] secinājumus apvienotajās lietās *SCHUFA Holding* (Atbrīvošana no atlikušajām parādsaistībām) (C-26/22 un C-64/22, EU:C:2023:222, 40. punkts).

[115] Salīdzināmā kontekstā saistībā ar Direktīvu 2016/680 skat. spriedumu, 2024. gada 4. oktobris, *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (Mēģinājums piekļūt mobilajā tālrunī saglabātiem personas datiem) (C-548/21, EU:C:2024:830, 69.–77. punkts), kurā Tiesa nolēma, ka arī apstrādes *mēģinājums* ir datu apstrāde.

[116] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 11. jūlijs, *Meta Platforms Ireland* (Pārstāvības prasība) (C-757/22, EU:C:2024:598, 44. punkts). Sūdzība par VDAR 12. pantā paredzēto informācijas sniegšanas pienākumu vai regulas 15. pantā paredzētajām piekļuves tiesībām, piemēram, būtu pieņemama pirms datu apstrādes sākuma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 11. jūlijs, *Meta Platforms Ireland* (Pārstāvības prasība) C-757/22, EU:C:2024:598, 45. punkts).

[117] Iespējams, ka sūdzības iesniedzējs šajā gadījumā varētu lūgt uzraudzības iestādi brīdināt pārzini vai likt tam nepublicēt personas datus, piemēram, pamatojoties uz to, ka apstrāde ir nelikumīga. Ja tā ir nelikumīga, datu subjekts varētu iebilst pret šādu apstrādi, pamatojoties uz VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ka apstrādei nav nekāda svarīgāka leģitīma pamata. Tomēr šķiet, ka šajā lietā tas tā nav.

198. Jāpiebilst, ka šāda interpretācija nav pretrunā mērķiem nodrošināt personas datu augsta līmeņa aizsardzību, ja citas VDAR tiesību normas ļauj reaģēt uz lūgumiem saistībā ar apstrādi, kas tiks veikta. Kā norāda Austrijas valdība, VDAR 79. panta 1. punkts attiecībā uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā nozīmē, ka valsts tiesībās ir paredzētas procesuālās darbības gadījumā, ja pastāv nenovēršami VDAR piešķirto tiesību prettiesiska aizskāruma draudi. Tas ietver Austrijas tiesībās paredzēto iespēju celt prasību preventīvi izbeigt apstrādi pirms tās uzsākšanas vai pat, ja apstrāde ir uzsākta, iespēju lūgt Austrijas iestādei uzraudzīt šīs apstrādes ierobežojumus, pamatojoties uz VDAR 18. pantu.

199. Tādēļ es uzskatu – nevar izslēgt, ka sūdzība, kas iesniegta, pamatojoties uz VDAR 77. pantu, var būt pieņemama, neraugoties uz to, ka datu subjekta personas datu apstrāde vēl nav notikusi brīdī, kad sūdzība iesniegta uzraudzības iestādei, bet nav tikai hipotētiska. Tomēr pamatlietas apstākļos sūdzība, kas pamatota ar VDAR 17. pantā paredzētajām tiesībām uz datu dzēšanu, ir nepieņemama, jo tā attiecas uz apstrādi (šajā gadījumā datu subjekta personas datu publicēšanu), kas, pat ja tā bija nenovēršama, nepastāvēja nedz brīdī, kad šī persona iesniedza sūdzību uzraudzības iestādei, nedz brīdī, kad šī uzraudzības iestāde pieņēma lēmumu.

Vai sūdzība uzraudzības iestādei kļūst pieņemama "a posteriori"?

200. Norādīšu, ka šis jautājums attiecas uz VDAR 77. panta interpretāciju attiecībā uz tiesībām iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei. Tādējādi šķiet, ka iesniedzējtiesa jautā, vai šāda sūdzība, kas atzīta par nepieņemamu, varētu *a posteriori* kļūt pieņemama *uzraudzības iestādē*, ja attiecīgā apstrāde (šajā gadījumā datu izpaušana) notiek laikā, kad uzraudzības iestādes lēmums ir pārsūdzēts apelācijas tiesā un notiek tā izskatīšana. Manuprāt, šajā ziņā valsts tiesību sistēmā jāreglamentē jautājums, vai apelācijas tiesa šādā situācijā varētu vai pat tai vajadzētu nodot lietu atpakaļ uzraudzības iestādei atkārtotai izskatīšanai, ņemot vērā jaunus faktiskos apstākļus, vai datu subjektam atkārtoti jāiesniedz sūdzība vai arī pati apelācijas tiesa var lemt par tai izskatāmo situāciju, ņemot vērā jaunus faktiskos apstākļus, kas šajā gadījumā ir datu publicēšana. Šajā ziņā jāuzrauga, ka tiek nodrošināta VDAR garantētā tiesību aizsardzības efektivitāte un tās tiesību normu saskaņota un vienveidīga piemērošana.

201. Ciktāl, tāpat kā to saprot Austrijas valdība, valsts tiesas uzdotais prejudiciālais jautājums jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz šādas sūdzības pieņemamību *tiesā*, kas izskata apelācijas sūdzību, šajā gadījumā tā izskata sekas saistībā ar faktiskām izmaiņām, proti, apstrādi, kas ir personas datu publicēšana pēc uzraudzības iestādes lēmuma pieņemšanas, un persona ir vērsusies tiesā, pamatojoties uz VDAR 78. pantu, pārsūdzot minēto lēmumu, ja sūdzības iesniegšanas brīdī ir bijušas konkrētas norādes, ka pārzinis nenovēršami vai tuvākajā nākotnē veiks personas datu apstrādi.

202. Jāatgādina, ka Savienības likumdevējs ir iesaistījies, VDAR piedāvājot dažādus tiesību aizsardzības līdzekļus personām, kas atsaucas uz šīs regulas pārkāpumu, no kuriem katrs ir izmantojams, "neskarot" pārējos līdzekļus [118].

203. Tādējādi VDAR 78. panta 1. punkts paredz, ka, neskarot nekādus citus administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, katrai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādes pieņemtu juridiski saistošu lēmumu,

[118] Skat. spriedumu *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (34. punkts). Skat. arī ģenerāladvokāta Rišāra Delatūra [*Richard de la Tour*] secinājumus lietā D u.c. (Tiesību aizsardzības līdzekļu savstarpējā attiecība) (C-414/24, EU:C:2025:656, 46. punkts) par administratīvās sūdzības un prasības tiesā savstarpējo attiecību.

kas skar minētās personas. No tā izriet, ka tiesām, kas izskata prasību par uzraudzības iestādes lēmumu, vajadzētu īstenot pilnu jurisdikciju, kurai vajadzētu ietvert jurisdikciju izskatīt visus faktu jautājumus un tiesību normu piemērošanas jautājumus, kas saistīti ar tajā izskatāmo strīdu [119]. Lai tiesību aizsardzība tiesā būtu "efektīva", kā tas prasīts šajā tiesību normā, pārbaudei tiesā, kas tiek veikta attiecībā uz uzraudzības iestādes pieņemtu lēmumu par sūdzību, ir jābūt pilnīgai [120]. Turklāt regulas 79. panta 1. punktā katram datu subjektam ir garantētas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, "neskarot pieejamos administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, tai skaitā tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ievērojot 77. pantu".

204. Jau ir ticis atzīts, ka, pieņemot minēto regulu, Savienības likumdevējs nav grasījies pilnībā saskaņot VDAR noteikumu pārkāpumu gadījumā pieejamos tiesību aizsardzības līdzekļus, kas paredzēti regulas 77.–79. pantā [121]. It īpaši, ja sūdzība uzraudzības iestādē un prasības tiesā par vienu un to pašu personas datu apstrādi ir iesniegtas vienā un tajā pašā dalībvalstī, VDAR neparedz šādas konkrētas tiesību normas.

205. Tomēr, lai gan Savienības likumdevējs šajā ziņā nav vēlējies panākt pilnīgu saskaņošanu, tas tomēr nav vēlējies izslēgt iespēju, kas minēta iesniedzējtiesas uzdotajā jautājumā, proti, atzīt iesniegtās sūdzības pieņemamību *a posteriori* tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā.

206. Ja attiecīgajā jomā nav Savienības regulējuma, katrai dalībvalstij atbilstoši dalībvalstu procesuālās autonomijas principam ir jānosaka sīki administratīvā procesa un tiesvedības procesuālie noteikumi, kas vērsti uz to, lai aizsargātu tiesības, kuras attiecīgajām personām ir noteiktas Savienības tiesībās. Šādā kontekstā valsts tiesai jānodrošina VDAR garantēto tiesību aizsardzības efektivitāte, šīs regulas tiesību normu saskaņota un vienveidīga piemērošana, kā arī Hartas 47. pantā nostiprinātās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā [122].

207. Tāpēc, pamatojoties tieši uz dalībvalsts procesuālo tiesību normām, iesniedzējtiesai jānosaka, kā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētie tiesību aizsardzības līdzekļi ir jāizmanto katrā konkrētajā gadījumā. Šajā ziņā tai jānodrošina, ka konkrētā tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtība nesamērīgi neietekmē tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Turklāt tai jāpārliecinās, ka VDAR garantēto tiesību aizsardzība ir efektīva un ka šī kārtība atbilst efektivitātes un līdzvērtības principiem [123].

208. Tā kā iesniedzējtiesa nav sniegusi nekādus paskaidrojumus par iespējām, kas sniegtas valsts tiesību aktos, manuprāt, jāuzskata, ka VDAR 77. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 78. panta 1. punktu, jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tādas sūdzības pieņemamība, ko uzraudzības iestāde iepriekš noraidījusi kā nepieņemamu, ja datu apstrāde notiek līdztekus tiesvedībai tiesā par tiem pašiem faktiem. Valsts tiesību sistēmai, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus, jāreglamentē nosacījumi attiecībā uz šādu pieņemamību gan uzraudzības iestādē, gan tiesā tā, lai nodrošinātu VDAR garantēto tiesību aizsardzības efektivitāti, saskaņotu un vienveidīgu tās tiesību normu piemērošanu un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

119 Skat. spriedumu *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (41. punkts).

120 Skat. spriedumu *SCHUFA Holding* (53. punkts).

121 Skat. spriedumus *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (37. punkts) un *Lindenapotheke* (60. punkts).

122 Skat. spriedumu *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (45. un 57. punkts).

123 Skat. spriedumu *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (46., 48. un 51. punkts).

Secinājums par septīto prejudiciālo jautājumu

209. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz septīto jautājumu atbildēt, ka VDAR 77. pants jāinterpretē tādējādi, ka sūdzība, kas pamatota ar šīs regulas 17. pantu (tiesību uz dzēšanu iespējamais pārkāpums), ir nepieņemama, jo tā attiecas uz apstrādi – datu subjekta personas datu publicēšanu –, kas, pat ja tā bija nenovēršama, nepastāvēja nedz brīdī, kad šī persona iesniedza sūdzību uzraudzības iestādei, nedz brīdī, kad šī uzraudzības iestāde pieņēma lēmumu, neskarot tomēr sūdzības iespējamu pieņemamību attiecībā uz personas datu apstrādi, kas nav tikai hipotētiska un kas pieļauj uzraudzības iestādes preventīvu vai aizsargājošu pasākumu veikšanu.

210. Turklāt, aplūkojot kopsakarībā ar VDAR 78. panta 1. punktu, regulas 77. pantam nav pretrunā tādas sūdzības pieņemamība, ko uzraudzības iestāde iepriekš noraidījusi kā nepieņemamu, ja datu apstrāde notiek līdztekus tiesvedībai tiesā par tiem pašiem faktiem. Valsts tiesību sistēmai, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus, jāreglamentē nosacījumi attiecībā uz šādu pieņemamību gan uzraudzības iestādē, gan tiesā tā, lai nodrošinātu VDAR garantēto tiesību aizsardzības efektivitāti, saskaņotu un vienveidīgu tās tiesību normu piemērošanu un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

Secinājumi

211. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ierosinu Tiesai uz *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

1) LESD 16. panta 2. punkta pirmais teikums un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts

   jāinterpretē tādējādi, ka

   personas datu apstrāde, kas izpaužas tādējādi, ka, piemērojot valsts antidopinga noteikumus, tiek publicēts attiecīgo sportistu vārds un uzvārds, pārstāvētais sporta veids, izdarītais antidopinga noteikumu pārkāpums, uzliktais sods, kā arī soda sākums un beigas, nav uzskatāma par tādu, kas tiek veikta saistībā ar "darbību, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā" Regulas 2016/679 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

2) Regulas 2016/679 9. panta 1. punkts

   jāinterpretē tādējādi, ka

   par veselības datu apstrādi šīs tiesību normas izpratnē nav uzskatāma attiecīgā sportista vārda un uzvārda, atstādināšanas ilguma un šīs atstādināšanas iemesla izpaušana, ja kā iemesls nav norādīts attiecīgā sportista organismā konstatētās(-o) aizliegtās(-o) vielas(-u) nosaukums, jo šī norāde kaut vai netieši var atklāt informāciju par attiecīgā sportista veselības stāvokli, pat nākotnē, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

3) Regulas 2016/679 5. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts un 6. panta 3. punkta otrā daļa

   jāinterpretē tādējādi, ka

tiem pretrunā ir valsts antidopinga iestādēm noteiktais pienākums publicēt personas datus, piemēram, par antidopinga tiesiskā regulējuma pārkāpumu sodīto sportistu vārdu un uzvārdu, atstādināšanas ilgumu un tās iemeslus (it īpaši aizliegtās vielas nosaukumu), ja, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus, nav izpildīta vai vairs netiek izpildīta samērīguma prasība, it īpaši attiecībā uz publicēšanas tvērumu un ilgumu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

4) Regulas 2016/679 5. un 6. pants, lasot tos kopsakarā ar visiem pārzinim uzliktajiem pienākumiem un atbildību,

jāinterpretē tādējādi, ka

pārzinim pirms datu apstrādes ir pienākums katrā konkrētajā gadījumā izsvērt esošās intereses, ja izsvēršana nepieciešama, lai personas datus apstrādātu atbilstoši Regulai 2016/679.

5) Regulas 2016/679 10. pants

jāinterpretē tādējādi, ka

tas ir piemērojams valsts antidopinga tiesiskajā regulējumā paredzēto personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādei, ja, neatkarīgi no šo pārkāpumu kvalifikācijas valsts tiesībās, ar tiem saistītajiem sodiem ir represīvs mērķis un tie ir tik bargi, ka to sekas ir līdzvērtīgas krimināsodam, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

6) Regulas 2016/679 10. pants, lasot to kopsakarā ar regulas 79. panta 1. punktu,

jāinterpretē tādējādi, ka

darbībām, ko veic iestāde, kurai saskaņā ar šo tiesību normu ir deleģēta personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādes vai ar tiem saistīto drošības pasākumu uzraudzība, un attiecīgajiem tās lēmumiem ir jābūt pārsūdzamiem tiesā.

7) Regulas 2016/679 77. pants

jāinterpretē tādējādi, ka

– sūdzība, kas pamatota ar šīs regulas 17. pantu (tiesību uz dzēšanu iespējamais pārkāpums), ir nepieņemama, jo tā attiecas uz apstrādi – datu subjekta personas datu publicēšanu –, kas, pat ja tā bija nenovēršama, nepastāvēja nedz brīdī, kad šī persona iesniedza sūdzību uzraudzības iestādei, nedz brīdī, kad šī uzraudzības iestāde pieņēma lēmumu, neskarot tomēr sūdzības iespējamu pieņemamību attiecībā uz personas datu apstrādi, kas nav tikai hipotētiska un kas pieļauj uzraudzības iestādes preventīvu vai aizsargājošu pasākumu veikšanu;

– aplūkojot kopsakarībā ar Regulas 2016/679 78. panta 1. punktu, tam nav pretrunā tādas sūdzības pieņemamība, ko uzraudzības iestāde iepriekš noraidījusi kā nepieņemamu, ja datu apstrāde notiek līdztekus tiesvedībai tiesā, kurā tiek skatīti tie paši fakti. Valsts tiesību sistēmai, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus, jāreglamentē nosacījumi attiecībā uz šādu pieņemamību gan uzraudzības iestādē, gan tiesā tā, lai nodrošinātu Regulā 2016/679 garantēto tiesību aizsardzības efektivitāti, saskaņotu un vienveidīgu tās tiesību normu piemērošanu un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.